

№ 40 (4292)

18 мая 2018 г.
Выдаецца з ліпеня 1995 г.
на беларускай
і рускай мовахВыдавец:
УП «Народная Воля».
Кошт — свабодны.

Да ўвагі!

Хто хоча
набыць газету
ў офісе рэдакцыі —
чакаем!Народная
Воля

АВАЛЬНАЯ ЗАЛА

ШТО ЧАКАЕ ДАРМАЕДАЎ...

Учора ў Палаце прадстаўнікоў дэпутаты падтрымалі новы прэзідэнцкі дэкрэт аб садзейнічанні занятасці, які ў народзе прызвалі «дэкрэтам аб дармаедстве». Усе прысутныя ў зале дэпутаты, акрамя двух, прагаласавалі «за».

Як вядома, дэкрэт быў падпісаны ў канцы студзеня 2018 года. Прадстаўнікі ўлады сцвярджаюць, што яго галоўная мэта – дапамагчы працаўладкавацца ўсім, хто ў гэтым мае патрэбу. На мясцовым узроўні будуць стварацца адмысловыя камісіі з прадстаўнікоў розных службаў, і паводле вынікаў іх працы Міністэрства сацыяльнай абароны сфарміруе базу не занятых у эканоміцы працаздольных грамадзян. Таксама, згодна з дэкрэтам, на месцах мусіць праводзіцца праца, скіраваная на стварэнне новых працоўных месцаў.

Спіс не занятых у эканоміцы падрыхтоўць да 1 снежня 2018 года і штоквартальна будуць абнаўляць.

Тыя, каго вызначае дармаедам, не будуць плаціць ніякіх падаткаў, як было раней, а будуць аплачваць поўны кошт ацяплення, гарачага водазабеспячэння і газу. Праўда, у тым выпадку, калі яны з'яўляюцца плацельшчыкам паслуг. Плацельшчык – гэта ўладальнік жылля, наймальнік, лізінгаатрымальнік, а таксама ўдзельнік долевага будаўніцтва. А калі кватэрай альбо домам валодае працуючы беларус, але хто-небудзь з членаў яго сям'і трапіць у спіс дармаедаў, то паслугі ЖКГ будуць аплачвацца ў звычайным парадку. Між іншым, і ўладальнік-дармаед будзе плаціць па поўным кошце толькі частку паслуг. Напрыклад, у кватэры, плацельшчыкам якой ён з'яўляецца, прапісаны тры чалавекі. Значыць, толькі трэць паслуг будзе аплачвацца па эканамічна абгрунтаваных цэнах, астатнія 2/3 – па коштах, якія субсідзіруюцца дзяржавай.

Раней заяўлялася, што па поўным кошце дармаеды пачнуць плаціць за гарачую ваду з 1 студзеня 2019 года, газазабеспячэнне і цэпазабеспячэнне – з 1 кастрычніка 2019 года.

Ігар ЗАЛЕСКІ.

Шаноўныя сябры!

Не забудзьце падпісацца
на “Народную Волю” на другую палову 2018 года!

ЗНАЁМЦЕСЯ!

У прадстаўніцтва ААН –
новая кіраўніца

Днямі ў Мінск прыехала новы пастаянны каардынатар ААН, пастаянны прадстаўнік ПРААН у Беларусі Яанна Казана-Вішнявецка.

Яна таксама прызначана прадстаўніком Фонду ААН у галіне народанасельніцтва (ЮНФПА) у Беларусі і кіраўніком офіса ААН дэпартамента грамадскай інфармацыі.

Яанна Казана-Вішнявецка родам з Польшчы, мае ступень магістра эканомікі міжнародных адносін Варшаўскай школы эканомікі. Валодае англійскай і расійскай мовамі. На пасадзе кіраўніка прадстаўніцтва ААН у Беларусі яна змяніла Санаку Самарасінху, які завяршыў сваю місію ў Мінску 30 красавіка гэтага года.

Сваю кар'еру Казана-Вішнявецка пачынала ў краінавым офісе ПРААН у Варшаве. Яна таксама працавала асістэнтам пастаян-

нага прадстаўніка ў офісе ПРААН у Літве і намеснікам пастаяннага прадстаўніка ПРААН ва Украіне, дзе пад яе кіраўніцтвам была распрацавана маштабная праграма па развіцці на мясцовым узроўні.

Як паведамляе БелаПАН, з 2010 года Казана-Вішнявецка працавала ў штаб-кватэры ПРААН у якасці начальніка аддзела па заходніх краінах СНД і краінах Закаўказзя, а затым – на пасадзе кіраўніка аддзела па сувязях і наглядзе над краінавымі офісамі Рэгіянальнага бюро ПРААН па краінах Еўропы і СНД у Нью-Ёрку.

КРЫМІНАЛ

Злавілі на «адкатах»

На чыноўнікаў гарвыканкама Баранавічаў распачалі 22 крымінальныя справы.

Праверка выявіла парушэнні заканадаўства пры выдачы субсідый на арганізацыю прадпрыемстваў і рамесніцкай дзейнасці.

Агулам нанесеная дзяржаве шкода ацэньваецца ў 59,7 тысячы рублёў.

ВІНШУЕМ!

Мазэстра
Міхаіл Казінец –
чалавек-брэнд

Чым вялікі дырыжор падобны на вялікія караблі? Яны таксама заўсёды ў плаванні, толькі ў сваім, музычным. Гады і нягоды – гэтых слоў для іх не існуе, адзін клопат – спадарожны вецер у ветразі.

Сёння найстарэйшаму дырыжору Беларусі, народнаму артысту, лаўрэату Дзяржаўнай прэміі і Прэміі прэзідэнта «За духоўнае адраджэнне» прафесару Міхаілу Антонавічу Казінцу спаўняецца 80 гадоў. Як ён адзначыць свой юбілей? Стане за дырыжорскі пулт роднага калектыву – Нацыянальнага акадэмічнага народнага аркестра Рэспублікі Беларусь імя І.Жыновіча – і дасць вялікі канцэрт. Толькі адбудзецца гэта не ў Мінску, а на радзіме мазэстра – у горадзе Вілейцы. А сталічнай публіцы прыйдзеца пачакаць да восені: у наступным сезоне ў Белдзяржфілармоніі Міхаіл Казінец абяцае даць

адразу тры юбілейныя канцэрты. Я часам думаю, чаму Міхаіл Антонавіч выглядае такім маладым. Часта і з задавальненнем ходзіць пешшу? Правільнае харчаванне? Любіць пахадзіць з касой па лузе? Гэта ўсё, як гаворыцца, дадаткі да асноўнай «стравы». Галоўнае – ён панарейшым творча ненастыжны, праны да працы. Сам прызначае: музыка яго ўзрушае, сцена прыцягвае як магніт. Няма стомленасці ад працы. Так, кажа, пасля канцэрта, бывае, і пра ўзрост успомніш. А стаіш перад аркестрам – і парых, як у нябёсах.

Міхаіл Антонавіч – чалавек мудры, таму ўмее быць, як кажа сам, дыктарам над сабой: усяго ў творчасці ён дасягнуў шляхам найвялікшай самадyscyпліны і працавітасці. Быў хлопчыкам з вёскі, які бойка іграў на гармоніку. Аднавяскоўцы

любілі запрашаць яго на вяселлі. Што яшчэ трэба чалавеку! Застаўся б у вёсцы – заўсёды быў бы сыты і нос у тытуні. Але ён з'ехаў з бацькоўскай хаты, пайшоў вучыцца, атрымаў дзве кансерваторскія адукацыі – па класе баяна і класе дырыжывання. Упарта працаваў над сабой і нарэшце ў 1975 годзе стаў галоўным дырыжорам Нацыянальнага аркестра народных інструментаў, атрымаўшы гэтую пасаду як эстафету з рук самога заснавальніка калектыву – легендарнага Іосіфа Жыновіча.

Цяпер Нацыянальны акадэмічны народны аркестр – гэта сапраўдны музычны брэнд Беларусі, галоўны аркестр нашай краіны. І мы ад душы жадаем творчага палёту і новых дасягненняў яго таленавітаму мастацкаму кіраўніку і галоўнаму дырыжору Міхаілу Антонавічу Казінцу!

Алена МАЛОЧКА.

ПОЛИТКУХНЯ

Николай КОЗЛОВ,
председатель Минской городской организации ОГП:«Во властных, силовых
структурах много желающих
развалить партию»

Летом пройдет отчетно-выборный съезд Объединенной гражданской партии. Анатолий Лебедько, который руководит ОГП 18 лет, уже заявил, что не будет баллотироваться в председатели партии. Что думают об этом решении активисты партии? Ожидают ли борьбы на выборах? Не случится ли в рядах ОГП раскол?

Свою позицию накануне съезда озвучил в интервью «Народной Воле» руководитель столичной организации ОГП Николай КОЗЛОВ.

– Николай Георгиевич, на ваш взгляд, Лебедько правильно делает, что уходит? Некоторые молодые демократы ОГП заявляют, что «рейтинг у него ужасный»...

– Что касается меня, то это решение Анатолия я воспринимаю с грустью. На мой взгляд, он как раз тот лидер, который нужен партии. Надо понимать, что в нашей стране ОГП, как и любая оппозиционная структура, не имеет возможности полноценно работать. Членов партии преследуют, подвергают арестам и т.п. Анатолий Лебедько – настоящий боец, и ему не нужно это доказывать.

Есть люди, которые пишут в соцсетях, что Лебедько должен уйти. Отдают ли они себе отчет в том, насколько масштабные задачи стоят перед любой оппозиционной партией? На мой взгляд, это разговоры людей, которые ни за что не отвечают. Легко говорить, но сложно, как показывает практика, ежедневно решать организационные, финансовые и многие другие вопросы.

– Вы имеете в виду «молодых демократов»?

– Что касается «молодых демократов»... Например, активно выступающий против Анатолия Лебедько Дмитрий Ковалгин не является заместителем председателя организации «Молодые демократы», как подают его некоторые СМИ. Это, кстати, результат выборов, прошедших совсем недавно. Поэтому считать его рупором молодежной организации я не стал бы.

Наша партия – и это ее отличает от таких структур, как «Белая Русь», – демократичная, либеральная, и каждый член ОГП имеет право на свое мнение. Но принцип демократии – это все же мнение большинства. Уверен:

выставь Лебедько свою кандидатуру на предстоящем съезде – он, безусловно, победил бы.

– О своих намерениях поучаствовать в выборах объявили депутат Палаты представителей Анна Канопацкая и зампреда партии Василий Поляков. А вы не задумывались о роли лидера? У вас партийный опыт, безупречная репутация...

– Спасибо за высокую оценку... Баллотироваться на должность председателя ОГП может любой член партии, и, думаю, кандидаты к съезду будут больше. Что касается меня, то я приму решение после участия в областных конференциях.

Надо понимать, что сейчас решается дальнейшая судьба партии. Ведь о ней беспокоимся не только мы, но и спецслужбы. Во властных, силовых структурах много желающих развалить ОГП.

– Вы сейчас намекаете на то, что силовики могут продвигать на должность председателя партии «своего человека»?

– В нашей стране возможно всё! Все знают о мето-

дах работы силовиков, их стремлении «сотрудничать» с членами оппозиционных партий. Попытки разрушить ОГП изнутри никогда не прекращались и всегда будут на злобу дня.

– Лично вы задумывались о том, кого хотели бы видеть в роли нового лидера ОГП? За кого голосовали бы? Я слышала, что многим импонирует кандидатура Александра Добровольского...

– Я такое мнение тоже поддерживаю... Мне еще импонирует кандидатура Василия Полякова. Он очень хорошо зарекомендовал себя как заместитель председателя партии, имеет высокий авторитет в организации.

На самом деле в ОГП достаточно достойных людей, но среди них желающих возглавить партию не так много. Они понимают, что это огромная ответственность, это тяжелая, неблагодарная работа, это в какой-то мере самопожертвование.

– Николай Георгиевич, а не станет ли будущий съезд партии последним для ОГП? Не произойдет ли раскол? Упомянутый выше Дмитрий Ковалгин, кстати, ваш заме-

ститель в Минской городской организации, недавно заявил, что внутри ОГП нет единства, принято создавать врагов. Ранее ими были определены Андрей Дмитриев (сейчас сопредседатель общественного объединения «Говори правду!»), Олег Корбан (лидер зарегистрированного в Латвии общественного объединения «Альтернатива»). Сейчас эта роль «отдана» Анне Канопацкой, которая уже заявила об участии в выборах.

– Полная ерунда! Человек, который это заявляет, по-моему, не совсем понимает значение слов, оттого и пользуется ими легкомысленно.

Некоторое раздражение у членов партии действительно есть. Ведь когда Анна Канопацкая взяла депутатский мандат, мы ее поддержали и ожидали от нее как от члена ОГП твердости и последовательности в отстаивании демократических ценностей. Ожидали, что она станет настоящим депутатом, что громко и отчетливо заявит с трибуны парламента о том, что сердца белорусов требуют перемен.
(Окончание на 2-й стр.)

3 наваселлем!

Сёння намеснік старшыні Мінгарвыканкама Фёдар Рымашэўскі ўручыць ключы ад новых кватэр дваццаці сем'ям, якія мелі вострую патрэбу ў паляпшэнні жыллёвых умоў. Так – не словам, а справай – гарадскія ўлады адзначаюць сёлета Дзень сям'і.

«Гэта сацыяльнае жыллё»

Навасёламі стануць сем'і, якія з-за нізкага ўзроўню даходаў не маглі сваімі сіламі зарабіць на новае жыллё.

Вось што расказала “Народнай Волю” прэс-сакратар Мінгарвыканкама **Алена Мохар**.

– Зварот да прэзідэнта Аляксандра Лукашэнкі аб паляпшэнні жыллёвых умоў для гэтых сем'яў ініцыяваў старшыня Мінгарвыканкама Андрэй Шорац, – гаворыць яна. – Кіраўнік дзяржавы даў згоду на такі крок. У выніку было прынята рашэнне аб выдзяленні ў двух дамах па вуліцы Калесніківа, 37 і па Налібоцкай, 22 двух дзясяткаў кватэр у якасці жыллых памяшканняў сацыяльнага выкарыстання.

Падкрэслі: гэта не арэнднае жыллё, за якое акрамя камунальных паслуг трэба плаціць яшчэ і арэндную плату. Гэта сацыяльнае жыллё: навасёлы будуць аплачваць выключна “камуналку”.

– Каму будуць прадастаўлены новыя кватэры?

– Хачу адзначыць, што першапачаткова гэтыя кватэры былі пабудаваны для размяшчэння ў іх дзіцячых дамоў сямейнага тыпу. Але ў сувязі з тым, што колькасць дзятак-сірот у Мінску скарачаецца і прыярытэтам па-ранейшаму застаецца ўладкаванне дзяцей у сем'і ці на сямейныя формы выхавання, у горада з'явілася магчымасць аддаць гэтыя квадратныя метры тым, каму яны жыццёва неабходны. Так, ключы ад новага жылля атрымаюць шматдзетныя сем'і, якія выхоўваюць чацвярых дзяцей, з узроўнем даходаў ніжэй

за пражытачны мінімум. Для гэтай катэгорыі грамадзян выдзелены чатыры чатыропакатковыя кватэры. Восем трохпакатковых будуць перададзены сем'ям, даход у якіх ніжэй за пражытачны мінімум і ў якіх гадуецца па трое дзятак. Таксама чатыры двухпакатковыя кватэры атрымаюць сем'і, якія выхоўваюць дзяцей-інвалідаў са спадчыннымі паталогіямі і дэфектамі. Чатыры адпакатковыя прызначаны для людзей з захворваннямі, якія даюць права на атрыманне асобнага жылля.

«У такое свята дазволіла дачцэ ў школу не ісці...»

“Народная Воля” расіхукала адну сям'ю ішчаслівых навасёлаў, якія сёння атрымаюць ключы ад новай кватэры. Гэта **Анастасія і Юген Дайнаковы** – бацькі трох малалетніх дзяцей.

– У нас трое дзятак, – распавядае Анастасія. – Старэйшай дачцэ Валерыі восем гадоў, яна ходзіць у школу. Уладзіславу пяць, а самай малодшай Арыны два гады. З малодшай я зараз знаходжуся ў дзкрэтным адпачынку, яна пастаянна са мной дома. У дзяччынкі І-я група інваліднасці – хворae сэрца.

Усе разам мы жывём у аднапакатковы на Якубоўскага. Самі мы не здолелі б набыць больш прасторнае жыллё. Не такое фінансавae становішча ў нашай сям'і, калі гаварыць шчыра. Да дзкрэтнага адпачынку я працавала на прадпрыемстве “Чаўляр”, якое спецыялізуецца на выбае абутку. Заробак быў зусім невялікі – да дэнамінацыі я атрымлівала каля двух

мільёнаў рублёў. Не ведаю, колькі атрымлівала б зараз, але думаю, што не нашмат больш. Мой муж працуе звычайным слесарам у прыватнай арганізацыі. У яго аклад таксама невялікі – у раёне 200 рублёў. Ну і як бы мы, скажыце, жыллё сабе купілі? Дзяцей жа трэба абуваць-апрацаць, карміць... Пра больш прасторнае жыллё нам заставалася толькі марыць...

Дарэчы, дакументы на атрыманне сацыяльнага жылля мы падавалі яшчэ ў 2012 годзе. І вось нядаўна нам патэлефанавалі з Мінгарвыканкама і запрасілі прыехаць да Ратушы 18 мая, дзе ўрачыста ўручаць ключы ад жылля. Ад радасці я анямела!

Шчыра прызнаюся, у новай кватэры я яшчэ не была, не бачыла, што там і як. Ведаю толькі, што нас заселяць у трохпакатковую кватэру. Якія ў мяне эмоцыі з гэтай нагоды? Канечне, гэта ўдзячнасць і радасць! Я нават дачцэ дазволіла ў дзень наваселля ў школу не ісці – у цэнтр Мінска за ключамі мы паедзем усёй сям'ёй. А адтуль – у новую кватэру.

Ці пацягнем аплату “камуналкі”? Думаю, што з гэтым мы справімся.

Віталей ГАРБУЗАЎ.

НА ФОТА
Дом па Налібоцкай, 22.
Анастасія Дайнакова з дзеццямі.

ПОЛИТКУХНЯ

Николай КОЗЛОВ, председатель Минской городской организации ОГП: «Во властных, силовых структурах много желающих развалить партию»

(Окончание.)

Начало на 1-й стр.)

Но вся ее деятельность в качестве депутата Палаты представителей мало указывает на ее оппозиционность. Это осторожная имитация оппозиционности. В ее действиях я не вижу ни смелости, ни честности, ни последовательности. И то, как Анна носила на заседания парламента значок – сначала бело-красно-белый, потом рядом появились красно-зеленый, а потом только он и остался на груди, – это пример трансформации взглядов человека, который оказался в тех реалиях. По этим значкам, мне кажется, можно судить о твердости ее убеждений.

– А разве не Анна Канопацкая продвигала поправки в Избирательный кодекс? Сейчас она занята законопроектом об использовании и охране бело-красно-белого флага, который планирует передать на рассмотрение в Палату представителей. Из ее страницы в соцсетях мы узнаем о том, что происходит в парламенте.

– Давайте определимся в понятиях. Что значит продвигать? Взять законопроект, который подготовили специалисты – представители демсил, и в лучшем случае отправить на рассмотрение Ермошиной или еще куда-нибудь, терпеливо ожидая вежливого отказа? Так это и я могу сделать, не являясь депутатом.

Канопацкая имеет уникальную возможность говорить о самых главных проблемах страны с трибуны парламента! Как

депутат она может сделать гораздо больше, чем сложить законопроект в конверт и отправить адресатам. Она же считает себя политиком! Будь она настоящим депутатом, она постоянно заявляла бы о том, что страна нуждается в честных выборах, она лоббирала бы интересы своих избирателей!

А вы помните, о чем спросил Александр Лукашенко Анну Канопацкую в кулуарах парламента? О ремонте в Овальном зале! Эта ситуация, на мой взгляд, говорит о многом. Это оценка ее оппозиционности! Лукашенко спросил Канопацкую не о политике, не о поправках в Избирательный кодекс, не о партии, а о ремонте в Овальном зале! И ее это даже не возмутило!

А то, что это не возмутило, возмутило меня как члена ОГП! Как и возмутило ее неподсказательность после парламентских выборов. Тогда было много вопросов о том, как был получен Анной Канопацкой депутатский мандат. Она баллотировалась на том же округе, что и Татьяна Короткевич, и обещала обратиться с заявлением в Генпрокуратуру по поводу нарушений, которые зафиксировали в их округе наблюдатели. Своих обязательств она не выполнила. На мой взгляд, это совсем не те качества, которые должны быть присущи лидеру. Деятельность Анны Канопацкой вызывает у меня только разочарование.

– То есть вы не хотите видеть ее лидером ОГП?

– Если честно, мне вообще

сложно понять, какие мотивы у Анны Канопацкой выдвигаются на пост председателя партии. Я наблюдал за ней, когда она была председателем Минской городской организации ОГП. Я видел, что партия ее не интересует.

Мне не совсем понятны ее шаги по созданию движения «Вперед, Беларусь»: то она отмежевывается от ОГП, то она с нами. Мое личное мнение: все это блажь. Партия – это гораздо более сложный организм, чем представляет себе Анна. Я уверен, она не понимает, какие вызовы и задачи стоят перед партией. На мой взгляд, по своим морально-деловым качествам она не способна быть лидером ОГП. Лидером оппозиционной партии.

– Если вернуться к партийным делам... Дмитрий Ковалгин обвинял Лебедко в том, что он собрал вокруг себя актив, которому хорошо платят, и они создают ему положительный имидж. У партийцев действительно высокие зарплаты? Вы, например, как лидер Минской организации получаете зарплату?

– Странно, мы все время возвращаемся к глупостям, сказанным Ковалгиным...

Нет, я не получаю зарплату. У нас есть должности, которые оплачиваются, это офисные работники. Партия должна функционировать, и некоторые лица к исполнению своих обязанностей должны относиться именно как к работе. И, я вам скажу, это очень напряженный труд. Я бы, например, не хотел заменить никого из

них. А какие суммы они получают? Честно говоря, никогда не интересовался.

Все эти разговоры о высоких зарплатах, на мой взгляд, просто подлость. Тем более что говорит об этом человек, который работал в офисе, но не выдержал нагрузки, режима работы и ушел оттуда.

– Николай Георгиевич, можно ли сегодня предположить, что получит ОГП в случае избрания нового председателя?

– Я очень надеюсь, что традиции партии – преемственность, идеалы, принципы – сохранятся, и в то же время будет что-то новое. В любом коллективе приход нового лидера всегда что-то меняет.

– А сегодня сколько членов в ОГП?

– Порядка трех с половиной тысяч. Наша партия – одна из самых массовых и самая активная. Конечно, это списочный состав. Активных членов меньше, потому что в тех условиях, в которых мы сегодня живем, сложно проявлять себя. Быть активным мешает простое чувство самосохранения. Для некоторых вступить в оппозиционную партию – это уже поступок. Тем не менее в партию постоянно приходят новые люди. Не скажу, что массово, но, например, мы на совете нашей городской организации каждый раз принимаем 3–4 человека. В период избирательных кампаний желающих вступить в ОГП еще больше...

Мария ЭЙСМОНТ.

ПРЫНЦЫПОВА!

Ігар БАРЫСАЎ:
«Калі ўлады хочучь, каб развіталася партыйнае будаўніцтва...»

Кіраўнік Беларускай сацыял-дэмакратычнай партыі (Грамада) выступае за тое, каб іх арганізацыя мела дзяржаўнае фінансаванне.

Нагадаем, што **Ігар Барысаў** знаходзіцца на пасадзе кіраўніка БСДП (Грамада) крыху больш за два месяцы.

«Калі пачаў разбірацца з партыйнай гаспадаркай, то зразумеў, што для нармальнага функцыянавання партыі не хапае фінансавых магчымасцяў, – распавёў “Народнай Волю” новы лідар. – Таму даводзіцца сабе вельмі моцна абмяжоўваць. Я ўвогуле лічу, што і ў нашай партыі, і ў астатніх павінна быць дзяржаўнае фінансаванне. Толькі тады можна казаць пра наяўнасць партыйнага апарату, які кожны дзень займаўся б арганізацыйнай працай, рэалізоўваў бы намечаныя планы, актыўна рыхтаваўся да выбарчых кампаній. На жаль, пакуль мы працуем як аматары...».

Паводле слоў палітыка, у любой цывілізаванай дзяржаве павінны існаваць арганізацыі самых розных форм – і апазіцыйныя, і неапазіцыйныя.

«Калі падтрымліваць адных, а другім даваць ад варот наварот, то пра якое будаўніцтва партыйнай сістэмы можна гаварыць? – заўважае Ігар Барысаў. – Думаю, удадам трэба ўжо даўно перастаць шукаць ворагаў з ліку розных недзяржаўных структур, у тым ліку і апазіцыйных партый. Трэба, наадварот, нейкім чынам інтэграваць іх у палітычную сістэму Беларусі. Вось у такім выпадку мы можам казаць пра агульную зоду, кансэнсус і нацыянальную палітыку».

Палітык дадае, што важна таксама разумець: калі дзяржава пачне фінансаваць палітычныя партыі, то гэта не беларускі кіраўнік са сваёй кішэнні будзе даваць грошы, а падаткаплацельшчыкі прафінансуюць плуралізм ідэй.

Алесь СВЯТЛАНІЧ.

100 РАДКОЎ

Міхася СКОБЛЫ

«Русь молодая» ўзняла свой «востры меч» на царкву?»

“Ой, что-то мы засиделись, братцы. Ой, не пора ли нам разгуляться?” – спявае “Русь молодая” на незлічоных відэароліках, раскіданых па інтэрнэце. Нялішне будзе нагадаць, што ролікі тыя наскрозь пранізаны мілітарным духам, а фонам там – перамоганосная вайна ў Данбасе, дзе бравыя хлопцы з гранатамётаў “мочаць укропаў”.

Не трэба быць экспертам-адмыслоўцам, каб зразумець відавочнае: “Русь молодая” (“Румол”) гатова насаджаць “русский мир” дзе палічыць і як палічыць патрэбным. “Дайте коня мне и острый меч”, – гучыць у тым неафіцыйным гімне арганізацыі, якая (цютую статут) мае нібыта мірную мэту “формирование патриотической общерусской идеологическо-культурной базы в молодежной среде” і прапагандуе “общерусский патриотизм” пад лозунгам “Единая Русь – единая история”.

Хто, значыць, не хоча ў тую “Единую Русь”, тых, маўляў, трататамётамі ўтаворым...

Дзіўна, але “Румол” бесперашкодна дзейнічае ў Беларусі – арганізоўвае лекторыі, семінары і ваенізаваныя летнікі, раздае на вуліцах георгиеўскія стужкі. Актыўна прычынілася “Русь молодая” і да нядаўняй акцыі “Несмыротны полк”, запачаткаванай у свой час Пуціным.

Але ўсяго гэтага “румолаўцам” падалося мала, і вырашылі яны памахаць сваім “вострым мячом” і ў праваслаўнай царкве. Актывіст арганізацыі (між іншым, выкладчык Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта) **Аляксандр Бабука** “внедрился” ў БПЦ і вывіў там “нацыяналістаў” – святароў, якія крystаюцца ў богаслужэнні беларускай мовай. “Гвалтоўную беларусізацыю” ў сваіх прыходах, на думку Бабука, праводзяць настаяцель сабора Усіх Беларускіх Святых у Гродне Анатоль Ненартовіч і настаяцель тамтэйшага Свята-Пакроўскага сабора Георгій Рой.

Пільнавакі і чуінавухі “румолавец” у спіс падазронах уключыў і старшыню Сінадальнага інфармацыйнага аддзела БПЦ Сяргея Лепіна, які выступіў 25 сакавіка на святкаванні 100-годдзя БНР.

У дзейнасці пералічаных духоўных асоб Бабука убачыў пагрозу “агульнарускаму царкоўнаму адзінству”, пра што і паведаміў у адмысловым звароце Патрыярху Маскоўскаму Кірылу (што выглядае даволі непаважліва ў адносінах да ягонага экзарха мітрапаліта Паўла).

Рэвізору моўнай палітыкі БПЦ яўна не хапае гістарычных ведаў. Вінаваціць айдца Сяргея Лепіна за прывітальнае слова, прамоўленае 25 сакавіка каля Опернага тэатра, ён, відаць, і паніяння не мае, што Маскоўскі Патрыярх Ціхан у 1918 годзе дабраславіў стварэнне Беларускай Народнай Рэспублікі, накіраваўшы ў Мінск адпаведны зварот (ён, дарэчы, шматкроць публікаваўся). Дык што, адзін патрыярх прытытаў БНР, а другі па падказцы Бабука павінен яе анафемстваваць, бо яна, бачыце, не падабаецца нейкаму там “Румолу”?

Правакацыйна выглядае і прыдуманая Бабуком “гвалтоўная беларусізацыя праваслаўнага жыцця ў Гродне”. Мяркуюць самі – там у Свята-Пакроўскім саборы служаць дзесяць святароў, з іх толькі адзін прапаведуе па-беларуску. Адзін з дзесяці Гэта шануюны айдцэ Георгій Рой, за што яго паважаюць вернікі, якія хочучь маліцца на роднай мове. Хто хоча па-руску – мае для гэтага ўсе магчымасці. Дзе тут праблема?

Увогуле, у гэтай справе мне імпануе пазіцыя архіепіскапа Гродзенскага і Ваўкавыскага Арцёмія: “Калі прыходзілі законнікі на нашу зямлю, яны найперш знічалі храмы і мову. Без веры і мовы чалавек ператвараецца ў жывёліну, якую лёгка кіраваць. Таму вельмі важна, каб гучалі пронаведзі па-беларуску. Не падабаецца – не слухай, ідзі ў іншы храм. У Гродне ёсць старажытная Каложа – хай там гучыць беларуская мова. Ёсць храм Усіх Беларускіх Святых – сам Бог наказваў там дзень і ноч на роднай мове маліцца. Кафедральны сабор быў заснаваны вайскоўцамі – хай ён застаецца такім, якім быў, каб і для тых, хто да нас прыехаў, там было ўсё зразумела. Царква – жывы арганізм, і гэтым жывым арганізмам трэба акуртацца і ўмела карыстацца” (“Народная Воля” за 6 красавіка 2018 года). Мудрыя словы высокадастойнага архірэя!

“Румолу” і яго крамлёўскім апекунам Беларуская праваслаўная царква бачыцца краспачо, са сцен і вежаў якой павінны вяшчаць гласатамі “русского мира”. Дзесяці, трэба з жалем прызнаць, нешта падобнае і адбылося. Але царква не павінна ператварацца ў прыдатка палітычнай сістэмы, у яе іншыя памкненні і прыярытэты. У тым ліку – моўныя.

Чамусьці ніхто не абурецца і не пратэстуе, калі ў польскіх праваслаўных храмах гучыць польская мова, у чэшскіх – чэшская, у балгарскіх – балгарская, у сербскіх – сербская, у грузінскіх – грузінская, ва ўкраінскіх – украінская. Чаму ж беларускае праваслаўе ў незалежнай Рэспубліцы Беларусь мусіць быць спрэс рускамоўным?

Не ведаю, як зразумее Патрыярх Кірыл на зварот мінскага “румолаўца”, які ў сацыяльных сетках саманазываецца яшчэ і “нёманскім казаком”. На казаку няма знаку – гуляла спрадвеку на нашых землях прынесеная з чужыны прыказка. На “нёманскім”, аднак, знак ёсць – і гэта знак імперскай агрэсіі, скіраваны супраць сваіх жа братаў па веры.

Якім я, таксама ж праваслаўны, хачу нагадаць духаўдymныя словы з Новага Запавету: “Дык стойце ж у свабодзе, якую даў нам Хрыстос, і не схіляйцеся зноў пад ярмо рабства” (Пасланне да Галатаў, 5:1).

«Народная Воля» в Facebook
www.facebook.com/nv.online.info
в VKontakte www.vk.com/nvonlineinfo

КАЛОНКА
АЛЕСЕЯ НЯЎЕСЯ

Каб грошы цэлымі былі, жанкам купляйце «Жыгулі»

У Мінску на праспекце Незалежнасці дзяўчына, кіруючы «Мерседэсам», сутыкнулася з «Хондай», паспрабавала ад'ехаць назад, аднак, пераблытаўшы педалі, пратараніла яшчэ і «Аўды».

Не сакрэт, што да халеры Вельмі бедных сярод нас. Толькі ёсць і мільянеры. Акурат такі і Стас. Не жуче ён хлеб-мякіну, Стас – удачлівы дзялок. (Аддадзім яму дадзіну: Не дурны ў мужчыны клёк.) На яго рахунку ў банку Не адзін ляжыць мільён... Стас завёў сабе каханку, І дзяўчыну «топча» ён. У яго абрыдлай жонкі Сто кіло і цэлоліт, А ў каханкі станік тонкі Дый наогул пекны від, Выглядае, быццам Ева... І таму зусім не ўздзіў, Што пайшоў дзялок «налева», З маладою заблудзіў. Для яе жыццё – забавя, Бо бурліць у дзеўкі кроў. І са Стасам ёй цікава: Мае грошай – будзь здароў! Шчодро траціць ён далары І пры гэтым не бандыт, Возіць дзеўку на Канары, Не гаворачы пра Крыт. Дык усё ў дзяўчыны ў глянцы, Проста казкай стала быць! Натуральна, Стас каханцы Падаўну аўтамабіль. Ён каштуе не «капейкі»: У кішэнь дзялок залез І купіў не «гольф» нейкі, А шыкоўны «Мерседэс». А шыкоўны «Мерседэс» – 1955–1959 гадах у горадзе Баранавічы пражываў на вуліцы Віленскай. Потым яе перайменавалі ў Гагарына. Ну што тут скажаш? Гагарын – герой космасу. А баранавіцкая вуліца вяла толькі ў накірунку горада Вільні.

Хачу адзначыць, што не ўсюды нашы мясцовыя ўлады слепа ідуць за літоўскімі назвамі. Напрыклад, у Іродне па паказальніках напрамкаў пішацца не «Друскенікай», а «Друскенікі». Бо, сапраўды, мясцовыя жахары заўсёды па-свойму называлі гэты населены пункт і не каляіся.

Упэўнены, тапанімічны перайменаванні не пакрыўдзяць літоўцаў. Мы нічога ў іх не аднімаем. Вільня страчана для беларусаў назаўсёды. А населеныя пункты хай кожны называе па-свойму. Як гэта найбольш адпавядае нацыянальна-гістарычным каштоўнасцям.

Аб тым, што тапанімічнае абнаўленне, тапанімічная рэканструкцыя з'яўляецца вельмі паспелай і актуальнай задачай для незалежнай Беларусі, пішуць беларускія навукоўцы, такія як С.Басік, П.Лемцюгова, В.Жучкевіч. З іх гледзішча, патрэбна афіцыйнае ўвядзенне ў ўжыванне мясцовых варыянтаў тапонімаў. Напрыклад, да гэтага часу няма адназначнасці ў афіцыйнай назве такіх райцэнтраў, як Міоры (ці Мёры), Ліозна (ці Лёзна), Брэст нярэдка гучыць як Бярэсце, Гродна – як Гародня. Што тычыцца Брэста, я прапанаваў бы яму назву «Брэст-Літоўск», таксама як і Высока-Літоўск. Гэта падкрэслівала б гістарычную сувязь нашых гарадоў з нашай

РОЗДУМ

Дзядзька у Вільнюсе

Калі б абудзіць коласаўскага героя «Новай зямлі» і спытаць, ці захацеў бы ён зараз з'ездзіць у Вільнюс, то не сумняваюся, што ён вельмі доўга дапытваўся б, дзе гэты горад, ці далёка знаходзіцца. Падобнае пытанне ў мяне ўзнікла таму, што, бываючы ў сённяшняй Літве, я заўважыў: літоўцы называюць нашы беларускія гарады адпаведна сваім тапанімічным правілам. Глядзіце: ходзіць аўтобус Вільнюс – Мінскас. А Гродна яны наогул называюць Гардзінасам. Я не збіраюся гэтым папракаць літоўцаў ці ўказваць на неправамернасць іх дзеянняў. Такага ў маіх думках нават блізка няма. Гэта іх справа і іх права. А вось у нас, беларусаў, амаль адсутнічае нацыянальны падыход да айчынных тапанімікі.

Літоўскі Вільнюс для нас, беларусаў, стагоддзямі быў Вільняй. Лічу непаваргай да нашых продкаў вымаўляць назву горада, які стагоддзямі лічыўся палітычным, эканамічным і культурным цэнтрам беларускіх зямель, на літоўскі манер. Вільня для нас была і павінна быць Вільняй. Дарэчы, паліцыя афіцыйна і неафіцыйна амаль што не называюць літоўскую сталіцу Вільнюсам. У Варшаве і сёння называюць адзін з чыгуначных вакзалаў Віленскім.

А колькі ў нашых гарадах ёсць вуліц з назвамі «Віленская»? Я сам у 1955–1959 гадах у горадзе Баранавічы пражываў на вуліцы Віленскай. Потым яе перайменавалі ў Гагарына. Ну што тут скажаш? Гагарын – герой космасу. А баранавіцкая вуліца вяла толькі ў накірунку горада Вільні.

Хачу адзначыць, што не ўсюды нашы мясцовыя ўлады слепа ідуць за літоўскімі назвамі. Напрыклад, у Іродне па паказальніках напрамкаў пішацца не «Друскенікай», а «Друскенікі». Бо, сапраўды, мясцовыя жахары заўсёды па-свойму называлі гэты населены пункт і не каляіся.

Упэўнены, тапанімічны перайменаванні не пакрыўдзяць літоўцаў. Мы нічога ў іх не аднімаем. Вільня страчана для беларусаў назаўсёды. А населеныя пункты хай кожны называе па-свойму. Як гэта найбольш адпавядае нацыянальна-гістарычным каштоўнасцям.

Аб тым, што тапанімічнае абнаўленне, тапанімічная рэканструкцыя з'яўляецца вельмі паспелай і актуальнай задачай для незалежнай Беларусі, пішуць беларускія навукоўцы, такія як С.Басік, П.Лемцюгова, В.Жучкевіч. З іх гледзішча, патрэбна афіцыйнае ўвядзенне ў ўжыванне мясцовых варыянтаў тапонімаў. Напрыклад, да гэтага часу няма адназначнасці ў афіцыйнай назве такіх райцэнтраў, як Міоры (ці Мёры), Ліозна (ці Лёзна), Брэст нярэдка гучыць як Бярэсце, Гродна – як Гародня. Што тычыцца Брэста, я прапанаваў бы яму назву «Брэст-Літоўск», таксама як і Высока-Літоўск. Гэта падкрэслівала б гістарычную сувязь нашых гарадоў з нашай

векавечнай палітычнай калыскай – Вялікім Княствам Літоўскім.

Гэта не значыць, што нацыянальна-тапанімічнае аблічча трэба мяняць аднамамантна. Трэба паступова пазбаўляцца тых найменняў, тых імён, якія яўна не ўпісваюцца ў гісторыю нашай незалежнай дзяржавы, яе гісторыка-культурныя каштоўнасці. Ужо і раней, а асабліва ў апошні год стала ясна, што такія дзеячы, як Мяснікоў, Кнорын, Ландар і ім падобныя швондзеры, былі ярэймі праціўнікамі хоць самай прымітыўнай формы беларускай дзяржаўнасці. Дык навошта іх захоўваць у памяці горада і людзей?

Пішу: паступова пазбаўляцца. А ў галаве ўзнікаюць гістарычныя параўнанні. Тыя ж літоўцы. Як толькі нацыянальны рух у іх набыў сілу, яны сталі імгненна перайменаваныя і перакручваюць назвы на летувісцкі манер. Умела змянілі змест назвы «Літва». І гістарычную Літву сталі прэзентаваць як папярэдняе сучаснай этнаграфічнай Літвы. Не кажучы ўжо пра тое, што перайменаваны былі нават вядомыя гістарычныя асобы: Міндоўт стаў Міндаўтасам, Гедымін – Гедымінасам, Вітаўт – Вітаўтасам, а Канстанціна Каліноўскага называюць Костасам Каліноўскасам. На якой падставе? А ні на якой. І гістарычных спасылкаў на такія імёны не сустрачэнне. З такой жа нагоды сёння можна назваць Лукашэнка – Лукашэнкасам, Пуціна – Пуцінасам, Трампа – Трампасам, а Меркель – Меркелевічэне. Азначваючы гэтыя факты, я не хачу абуджаць якія-небудзь дыскусіі з літоўцамі. Наадварот, за тое, што яны імкліва і без аглядак узабагалі сваю нацыянальна-гістарычную ідэнтычнасць, нават зайдзрошчу як беларус.

Імклівы і безаглядны ў перайменаванні гарадоў і населеных пунктаў былі і балшывікі. Не паспелі яшчэ іх лідары даказаць масам, што іх чакае «светлая будучыня», яшчэ панавалі ўсюды холад і голод, а балшывікі ўжо пачалі ўганароўваць свае імёны ў назвах гарадоў. Так у 1918 годзе пасёлак Івашчанкава быў перайменаваны ў Троцк (пазней стаў Чапаеўскам). З 1923-га па 1929 год існаваў горад Троцк і ў Ленінградскай вобласці – раней гэта была Гатчына. Агульнавядома, што Петраград быў перайменаваны ў Ленінград праз пяць дзён пасля смерці Леніна. У 1924 годзе Екацярынабург перайменавалі ў Свядлоўск, у 1925 годзе Царыцын – у Сталінград, Стаўрапаль – у Стаўропаль – у Варашылаўск. У 1930 годзе пасёлак Расцяпіна стаў насіць назву Дзяржынск. Найбольш пашанцавала Калініну. Яго імем назвалі некалькі буйных гарадоў, пасёлкаў, незлічоную колькасць вуліц і плошчаў. Гэта тэндэнцыя існавала ўсю гісторыю СССР. Кожны горад імкнуўся, каб у ім былі вуліцы Леніна, Сталіна, іншых кіраўнікоў.

Каб былі вуліцы, назвы якіх падкрэслівалі б ідэалы «шчаслівай камуністычнай будучыні».

Улады савецкага перыяду ў Беларусі праводзілі палітыку замены «неблагозвучных» назваў беларускіх паселішчаў на іншыя, нават процілеглыя па значэнні. Прапойск стаў Слаўгарадам, Дрыса – Верхнядзвінскам, Ліхадзея – Прагрэсам; Замагілле – Рассветам, Пускава – Камсамольскам і г.д. Можна быць, у гэтым і быў сэнс. Але пераназванне трэба было рабіць у беларускім гучанні. А не так, як, напрыклад, пасёлак Янтарны ў Гомельскім раёне. Па-беларуску ён павінен быў называцца Бурштынавым.

Надаўна пачытаў, што наша Тапанімічная камісія не толькі не падтрымлівае рускамоўныя назвы беларускіх паселішчаў, а выступае супраць перакладу геаграфічных назваў з беларускага на рускі. Згодна з атрыманай мной інфармацыяй, яшчэ ў верасні 2013 года на пасяджэнні Тапанімічнай камісіі абмяркоўвалася пытанне аб захаванні транслітаратэрыяў геаграфічных назваў з беларускай мовы на расійскую і ўнясенні змяненняў у Закон РБ «Аб назвах геаграфічных аб'ектаў». Усе члены камісіі выказаліся за захаванне транслітаратэрыяў, як гэта прынята і цяпер у законе.

Транслітаратэрыя – дакладная перадача знакаў аднаго пісьменства знакамі іншага пісьменства. Гэта значыць, калі, да прыкладу, па-беларуску мы пішам «вуліца Чыгуначная», то па-руску яе назва ў транслітаратэрыі будзе афармляцца па правілах рускай арфаграфіі – «Чигучная», а не прамым перакладам – «Железнодорожная». Калі дапусціць магчымасць правамога перакладу назвы вуліцы, то фактычна з'яўляецца ўжо іншая назва, іншы аб'ект. Таму камісія прапанавала захоўваць у Беларусі дзейсныя нормы Закона «Аб назвах геаграфічных аб'ектаў», якімі замацавана транслітаратэрыя, а не прамы пераклад.

Такія правілы надання найменняў адпавядаюць міжнародным стандартам. І Беларусь як член Групы экспертаў ААН прытрымліваецца гэтых стандартаў. Прынцып транслітаратэрыі прайшоў апрабачку, былі выпушчаны на маратыўныя даведнікі па назвах населеных пунктаў Беларусі. Міжнародная супольнасць гэтыя даведнікі ацаніла і прыняла. І ўсе члены тапанімічнай камісіі за гэта прагаласавалі аднагалосна.

Прапановы па зменах у закон выходзяць ад прадстаўніцкай мясцовых органаў улады. І яны грунтуюцца на тым, што ў Беларусі дзейнічае двухмоўе, а таму яны прапаноўваюць прысвойваць назвы на беларускай мове, але каб быў таксама і варыянт на рускай, створаны не спосабам транслітаратэрыі, а прамым перакладам: напрыклад, вуліца Кастрычніцкая і Октябрская, які гэта было да сакавіка 2011

года, да ўступлення ў сілу закона. Але ў гэтым выпадку ўласныя назвы трапляюць пад агульныя правілы перакладу звычайных слоў. А між тым імёны ўласныя, згодна з сусветнымі стандартамі, павінны чытацца на ўсіх мовах свету аднолькава, а не перакладацца на іншую мову, і мы не павінны выбіваць з агульнасусветных стандартаў і правілаў.

Гэта пазіцыя, паводле майго назірання, не вельмі ўваходзіць у практыку. Хаця ў часы правядзення ў Беларусі чэмпіянату свету па хакеі было прыёмна бачыць, што назвы вуліц і устаноў у Мінску былі даны лацінскімі літарамі ў беларускай транслітаратэрыі.

Так, тапаніміка Беларусі празмерна загрузвацца на інішаземнымі, гістарычна зніклымі імёнамі і назвамі, якія ўжо не адпавядаюць рэаліям сучаснай Беларусі. Удмаецца, што для гэтага ўладным структурам трэба распрацаваць спецыяльную праграму. Ведаю, што гэта цяжка, асабліва калі ўсплывае імя Леніна. Маркую, што яго імя можа застацца ў тапаніміцы Беларусі. Ён усё-такі стаў у вытокаў і падтрымліваў палітыку стварэння адной з гістарычных формаў беларускай дзяржаўнасці – БССР. Але пакідаць такую тапанімічную масавасць таксама неэтаэагандна. Сярод моладзі ўжо рэдка хто дакладна скажа, хто такі Ленін. Новая эпоха нараджае новыя імёны, з якімі людзі звязваюць сваё жыццё і думкі.

Між іншым, з шасці абласных цэнтраў і Габруйска, дзе ёсць падзел на раёны, толькі ў Гомелі няма Ленінскага раёна. Асабліва сямі росту і разбудовы гарадоў ёсць тое, што яны паглынаюць малыя населеныя пункты. І добра было б, каб мінскія гарадскія раёны насілі, напрыклад, такія назвы: Няздзешынскі, Курасоўшчынскі, Дабрамысленскі, Сцяпанскі або Першамайскі-Зялёналужскі, Серабранскі, Брэсцкі, Гродзенскі і таму падобна.

І яшчэ ў нашы часы даволі частай стала з'ява апустынення, знікнення вёсак. Вельмі добра было б, каб назвы гэтых вёсак захоўваліся ў назвах новых вуліц гарадоў. Асабліва вёсак, якія зніклі з-за Чарнобыльскай катастрофы. Адзін прыклад ведаю. У Чарыкаўскім раёне Магілёўскай вобласці была даволі вялікая вёска Вепрын. Цяпер яе няма. Знеслі. Але назва «Вепрынскі сельсавет» засталася. Відаць, абласное кіраўніцтва прыняло правільнае рашэнне. У Мінску таксама няма вуліц, якія носяць назвы ранейшых вёсак.

Гэта добры пачатак. Але патрэбнасць у тапанімічных зменах вельмі актуальна. Незалежнай дзяржаве патрэбна адпаведная нацыянальная тапаніміка. Гэта адпавядае купалаўскаму закляку, каб беларусы, як і іншыя народы, сапраўды маглі людзьмі звацца.

Сцяпан СОКАЛ, прафесар, доктар юрыдычных навук.
Мінск.

РЕЗОНАНС

Не быць бюрократам

Уважаемая редакция!

С удовольствием читаю каждый номер газеты. Спасибо, что печатаете и мои материалы.

В одном из номеров прочла статью Александра Градошко об ответственности пресс-секретарей различных организаций. Согласно, что уровень этой ответственности у многих нулевой. Из собственного опыта знаю, что многие из них не понимают сути своей работы, не понимают того, что от них иногда зависит судьба человека.

Должность пресс-секретаря или помощника руководителя того или иного ведомства – это ведь чиновничья должность. И здесь очень важную роль играет отношение к людям, к их проблемам. Можно сухо, казенно ответить человеку, а можно уважительно, тепло поговорить, выяснив все обстоятельства, и по возможности на своем уровне помочь решить вопрос, с которым обратился посетитель.

Расскажу историю, произошедшую когда-то с моим отцом. Он ушел в партизаны на своей родной Могилевщине в 16 лет. Со временем его бригада, соединившись с войсками 348-й стрелковой дивизии, взяла направление на Запад. В Польше, в районе г.Белостока, в возрасте 19 лет отец был тяжело ранен. Ему ампутировали левую руку и отправили самолетом долечиваться в Москву.

Окрепнув, отец поступил в Московское художественно-промышленное училище имени Строганова. Для прописки в общежитии нужен был паспорт. Молодой начальник паспортного стола, изучив партизанскую справку, а также справку о ранении на фронте и ходатайство ректора училища о прописке, спросил: «В оккупации был?» Такой вопрос был неслучаен, к выходом из БССР относились настроенно. А тут еще и паспорта нет. «Значит, в срок 48 часов надо покинуть Москву. В прописке отказать», – в категорической форме заявил бездушный чиновник.

Знаю эту историю, однокурсники отца посоветовали ему не сдаваться и идти в городской паспортный стол, организовав группу поддержки.

В кабинете женщина в форме майора попросила показать партизанские и фронтовые справки. Услышав папин рассказ о том, как он сражался с оккупантами, она улыбнулась и сказала: «Белорусы – чудесные люди. Я в этом убеждалась не раз. Учись, сынок!» – и на заявление отца наложив резолюцию: «Пропишет Барановского В.П. в общежитии. Выдать ему как орденосцу бессрочный паспорт».

Этот паспорт хранится у нас до сих пор как символ победы над бюрократами.

Наталья АЛЕЙНИКОВА, жительница Минска.

НЕЗАБЫВАЕМОЕ

В том «раю» сало было деликатесом!

В передачах Белорусского телевидения часто можно услышать, а на страницах государственных газет прочитать, как хорошо жилось при советской власти. На самом деле ту жизнь никак нельзя назвать хорошей. О том, как тогда жилось рядовым белорусам, я хочу рассказать на примере семьи моей жены – Нины Александровны Красовской, уроженки деревни Шанторовича Слуцкого района. Ее прадед, проживавший в деревне Колесичи на Копыльщине, купил в Шанторовиче землю, построил дом, имел несколько лошадей и коров, вел хозяйство и был по тогдашним меркам зажиточным хозяином.

Но грянула революция, бедность была возведена в достоинство. Во всех анкетах безопаснее всего было писать «происхождением из бедняков». И вот эти бедняки положили глаз на праведное хозяйство. Прадед к тому времени уже умер, хозяином в доме был его сын. В один из дней все хозяйство было конфисковано, дом разобран и увезен, а семья была вынуждена поселиться в истопке (сарайчике для картошки). Вся «вина» Красовских была в том, что все в ней работали от зари до зари.

Вот так начинала свой путь к «светлому будущему» семья моего тестя Александра Денисовича Красовского (родился в 1907-м).

Началась война. Тесть ушел на фронт, воевал, вернулся, работал в колхозе. Его семья насчитывала восемь человек, в том числе пятеро детей да старушка-мать главы семьи. Жили – даже не бедно, а в настоящей нищете. В колхозе ничего не платили, деньги на хлеб зарабатывали продажей летом ягод, а зимой дров, которые тесть заготавливал в лесу.

Раз в год приходила работница сельсовета, уполномоченная по налогам. «Ну что, Красовский, пора налоги сдавать – яйца и другие продукты». А по лавкам сидели семь голодных ртов, но это мало кого интересовало. Основной крестьянской пищей были картошка, капуста, щавель и огорцы.

А когда ставили на стол толченую картошку, заправленную салом, то дети выбирали из нее кусочки сала и хвастались, у кого больше. Это был деликатес!

Шли годы, жизнь легче не становилась. Мою будущую жену взяла к себе тетя, проживавшая в деревне Бокчицы недалеко от Слуцка. В деткиной семье девочек уже не знала, что такое голод, хотя приходилось много работать, помогая по хозяйству. Благодаря добрым людям она смогла окончить среднюю школу и институт. Но о советском «рае» в нашей семье всегда вспоминают с неохотой.

Валерий ГОЛОТИК.

г.Слуцк.

БЕЗЗАКОНИЕ

Почему я должен платить за неоказанные услуги?

Много хлопот приносит предприятням ЖКХ сбор бытовых отходов у населения, проживающего в сельской местности. Но от решения проблемы не уйти. Вот и администрация Бобруйского района решила оказывать эту услугу тем, кто проживает в деревнях. Но, к сожалению, подход к делу не совсем законный.

Так, несколько лет назад были заключены договоры со многими жителями деревни Слобода Богущовка, а также с так называемыми дачниками, которые поселяются только на летний период (апрель–октябрь). Не понятно,

почему два последних года я, тот самый дачник, стал получать счета по оплате этой услуги как за летний, так и за зимний период. Но ведь в зимнее время я там не нахожусь и соответственно никаких бытовых отходов быть не может. Зимой оплачиваю их сбор по месту постоянного жительства.

На мой вопрос, почему я должен оплачивать услугу, которой не пользуюсь, заместитель председателя райисполкома, курирующий ЖКХ, сказала, что их организация несет расходы круглый год и, мол, нужно их покрывать. Согласитесь, чисто бюрократический подход.

Письменно обратился в Могилевский облисполком, прокуратуру, Госконтроль. Оговсюду, как под копирку, примерно такой ответ: «С вами заключен договор на вывоз коммунальных отходов, и для перерасчета оплаты нет оснований». А что договор заключен на летний период – вежливо пропущено.

«Мусорный» вопрос у населения возник давно. Как можно требовать оплаты услуги, которой человек не пользуется? Полнейшее беззаконие!

В.П.САПЕГА, пенсионер, 73 года.
г.Бобруйск.

ВАС ЦІКАВІЦЬ...

«У сувязі з учыненнем правіны...»

У мінулым нумары «Народнай Волі» з'явілася інфармацыя, што звольнены з пасады начальнік РАУС пасёлка Акцябрскі Гомельскай вобласці 41-гадовы **Генадзь Маджара**. Ён як быццам бы ўчыніў п'яны дэбош у мінскім кафэ, калі знаходзіўся ў стацыі на нейкіх курсах. Прэс-служба УУС Гомельскага аблвыканкама аб'явіла карэспандэнту паведамліць, якія ж насамрэч прычыны звольнення міліцыянера з адказнай пасады. Ці атрымала рэдакцыя адказ?

І.Коваль.
Гомельская вобласць.

Так, прайшоў адказ за подпісам намесніка начальніка ўпраўлення ўнутраных спраў Гомельскага аблвыканкама **Віталія Котчанкі**. У ім сцвярджаецца, што «Маджара ГВ 04.05.2018 года быў звольнены з органаў унутраных спраў у сувязі з учыненнем правіны, прадугледжанай кантратам аб службе ў якасці падставы для яго датэрміновага скасавання або спынення яго дзеяння».

Які канкрэтны ўчынак здзейсніў міліцыйскі начальнік – з адказу даведацца аб гэтым немагчыма, хаця ў сваім звароце мы прасілі пацвердзіць ці абвер-

гнуць інфармацыю, якая з'явілася ў некаторых СМІ, накіонт паводзін Маджары. Ці не ўмацоўваюць службовыя асобы УУС Гомельскага аблвыканкама гэтай таямнічасцю падазрэні ў тым, што тая інфармацыя адпавядае рэчаіснасці?

У лісце прапаноўваецца «на ўсіх іншых пытаннях асабістага характару звярнуцца непасрэдна да Маджары Г.В.». Пагадзіцеся, нейкі парадокс: міліцыйскія начальнікі дазваляюць чалавеку, які, па іх меркаванні, не можа працаваць у сістэме, каментаваш правіну, за якую ён быў звольнены.

КАНФЛІКТ

Страсці ў «Зялёным Бары»

Зваротам да медыкаў і ў міліцыю закончыўся для пенсіянера Анатоля Максімава ўдзел у мерапрыемствах па выбарах старшыні таварыства ўласнікаў «Квартал Зялёны Бор» Бараўлянскага сельсавета Мінскага раёна.

Падчас выбараў старшыні таварыства была створана ініцыятыўная група, якая патрабавала празрыстасці правядзення выбарчых працэдур. Былі прэтэнзіі і да працы дзеючага кіраўніка таварыства Аляксандра Гошы.

«Мы хацелі толькі аднаго – каб выбары адбываліся ўсім законнымі працэдурамі, – распавядае Анатоль Максімаў. – Зварнуліся ў Мінскі раёнвыканкам, там нам патлумачылі, як усё павінна адбывацца па законе, а на наступны дзень пайшлі на выбарчы ўчастак, каб даведацца пра тое, як ідуць выбары. Там прад'явілі свае аргументы праўленню

таварыства і яго старшыні, указалі пры гэтым, што выбарчая кампанія ідзе з грубымі парушэннямі Жыллёвага кодэкса. Аляксандр Гоша адмовіўся з намі гэта абмяркоўваць, а я вырашыў скласці акт аб парушэннях, каб гэты факт засведчыць пісьмова».

Са слоў пенсіянера, у гэты момант старшыня таварыства, каб адабраць акт, прымяніў да яго фізічную сілу.

Пасля гэтага я звярнуўся ў Бараўлянскую паліклініку, медыкі засведчылі траўмы і павадалі ў міліцыю, – працягвае Анатоль Сяргеевіч. – Пазней напісаў заяву ў Бараўлянскі аддзел міліцыі

Мінскага РУУС, у якой падрабязна апісаў тую сітуацыю, якая склалася. Я інвалід 2-й групы і не збіраюся цярпець такога стаўлення асабіста да сябе і ўвогуле да таго, што адбываецца ў таварыстве. Дарэчы, некаторыя сябры таварыства звярнуліся да старшыні Мінскага райвыканкама. Яны напісалі не зацвярджае А.Гошу на пасадзе старшыні ТУ «Квартал Зялёны Бор», пакуль кампетэнтныя органы не правядуць расследаванне яго дзейнасці і канфліктнай сітуацыі, якая склалася на выбарчым участку».

Алесь СВЯТЛАНІЧ.

УСМЕШКА МАСТАКА

«У яго будзе ўсё, у чым ён будзе мець патрэбу»

Малюнак Ірыны ПУСТАВАЛАВАЙ.

Легендарны аргенцінскі футбаліст Дыяга Марадона падпісаў кантракт з брэсцкім «Дынама». Пасля чэмпіянату свету, які пройдзе ў Расіі, ён стане старшынёй праўлення беларускага клуба.

У Брэсце для аргенцінца ўжо шукаюць дом. Ён абавязкова

павінен быць з трэнажорнай залай. Брэсцкае «Дынама» праз Twitter таксама павадалі, што шукае для Марадоны кіроўцу і прыбыльшчыцу з веданнем іспанскай мовы.

«У яго будзе ўсё, у чым ён будзе мець патрэбу», – заявіла прэс-сакратар брэсцкага клуба Вольга

Хіжынкава.

Якую зарплату атрымае Марадона – не вядома. «Дэталі кантракта не разгалошваюцца», – павадалі Хіжынкава. Таксама яна не ўнесла яснасці і наконт таго, ці стане Марадона адным з ўласнікаў клуба і ці набыў ён 20% акцый брэсцкага «Дынама».

МЕРКАВАННІ

«Калі Марадона будзе банкет ладзіць, няхай пра нас не забудзе...»

Вядомыя беларускія футбольныя спецыялісты распаўялі «Народнай Волі», што яны думаюць з нагоды запрашэння ў Беларусь легендарнага аргенцінца.

Вадзім ЖУК, суддзя міжнароднай катэгорыі:

– Калі расцэньваць запрашэнне Марадоны ў брэсцкае «Дынама» як піяр-акцыю, то гэта вельмі моцны ход з боку брэсцкага клуба. Бальшчыкі пойдуць паглядзець на Марадоны не толькі на стадыён у Брэсце, але і па ўсёй Беларусі. І проста ўпэўнены, што на дэбютным матчы «Дынама», калі там з'явіцца аргенцінец, будзе поўны аншлаг! Бальшчыкі ж памятаюць Дыяга як аднаго з самых лепшых футбалістаў свету. Таму ў плане прыцягнення аматараў футбола на стадыёны – добры ход. А вось як арганізуе аргенцінец працу ў клубе, не бяруся прагназаваць. Вопыт у яго багаты, настайнікі былі знакамітыя, таму, напэўна, нешта перададзец маладым футбалістам.

Юрый ПУДЫШАЎ, чэмпіён СССР 1982 года ў складзе мінскага «Дынама»:

– Як кажуць, у багатых свае дэвацыі. Калі ў спонсараў брэсцкага «Дынама» грошай курны не ключоць, то чаму б і не запрасіць Марадоны? Брэст дакладна будзе стаць на вушах, і аргенцінца пацягаюць на руках па абласным цэнтры. Але, мяркую, на гэтым усё і скончыцца. Я не веру, што Марадона будзе сур'ёзна займацца нейкім «стратэгічным развіццём брэсцкага «Дынама». Далі чалавеку грошай зарабіць – і добра. Дарэчы, калі Марадона будзе ладзіць які-небудзь банкет з нагоды ўступлення ў новую пасаду, то няхай бы і пра ветэранаў беларускага футбола не забыў. Мы яшчэ ў форме...

Міхаіл ХЛУС, дырэктар ФК «Тарпеда-БелАЗ» (Жодзіна):

– Пакуль Марадоны няма ў Беларусі – няма што і абмяркоўваць. У нас ужо шмат было выпадкаў, калі з вялікага гому атрымліваўся малы дождж.

Алесь СІВЫ.

ЗВАНЫЙ ГОСЦЬ

И мозг, и тело требуют ежедневного кнута

Молодой, многообещающий, перспективный... Так говорят о хореографе Сергее Микеле (ученике народного артиста Валентина Елизарьева), и лестные эпитеты, думаю, ох как трут сейчас шею начинающему балет-мейстеру. Большие ожидания, конечно, льются, но ведь и как напрягают!..

Хотя первый балет Сергея Микеля – «Вишневый сад», поставленный в прошлом году на сцене Музыкального театра (студенту-выпускнику дали профессиональную сцену, заметьте), – весьма благосклонно был встречен столичной публикой. А профессионалами вообще оценен на «отлично», так как являлся одновременно дипломной работой выпускника Академии музыки.

Но второй шаг на творческом пути, несомненно, гораздо сложнее, чем первый: теперь скидки долой, все по-взрослому. Для нового балета опять-таки на сцене Музыкального театра Сергей Микель выбрал такой исторический материал, как гибель британского трансатлантического парохода «Титаник». Музыку к балету пишет композитор Олег Ходоско.

Не без скепсиса я начала спрашивать Сергея о спектакле: после великой голливудщины, после фильма «Титаник» он не боится промахнуться, прежде всего с темой? – Конечно, молодой хореограф может об этом только мечтать: по постановке балета в год. Но вы отдаёте себе отчет, на какой мегапопулярный сюжет замахнулись?

– И замкнулись серьезно. Это идея директора театра Александра Евгеньевича Петровича – поставить балет на сюжет гибели «Титаника». Я сначала активно противился, все прошлое лето набрасывал ему собственные альтернативные идеи, но директор настоял на своем. Прошло время, и сегодня я безумно люблю этот проект. Вся наша постановочная группа захвачена работой.

– Но делать балет по фильму – кому это интересно? Эмоции уже пережиты, пережваны зрителем.

– Если по фильму, то это, конечно, заведомо проигрышно. Поэтому наш балет – совсем другая история, хотя в основе, конечно, исторический факт кораблекрушения. Скажу больше: почти каждый персонаж в балете имеет свой реальный прототип. Кстати, на корабле плыла молодая женщина из Могилева.

– Это известный факт: Жена

Дробкина, 24 года, ей удалось спастись.

– У нас тоже будет счастливый финал.

– И кто поднимал архивные документы, проделал этот титанический труд?

– Ваш покорный слуга. Абсолютно все перерыл, перечитал и пересмотрел: документы, фильмы, сериалы. И лишь чуть-чуть пофантазировал, балет – это все-таки театр. Я обожаю постановочный процесс. Обожаю работу с художником, сценаристом.

– Сюжет «Титаника» подразумевает безумную, неподдельную роскошь. А какое финансирование у спектакля? Ваш театр всегда, как правило, довольно стеснен в средствах.

– Несмотря на это, будут массивные декорации, мы за них боролись. И получили. Богатства мы добавим также и в костюмы. Но, конечно, все будет решено достаточно условно. Так как гибель «Титаника» реальный факт, мы не переносим действие во времени. Не реальность, но – достоверность, эпоха остается. В балете даже будет звучать музыка, которая на самом деле звучала на «Титанике». Достоверно известно, что, когда корабль шел ко дну, оркестр играл вальс «Осень» композитора Арчибалда Джойса, а также церковный гимн XIX века «Ближе, Господь, к тебе».

Музыкальные фрагменты из этих мелодий будут звучать в балете. – Расскажите, как живет в театре ваш первый балет, ваш «Вишневый сад». Вижу, что

после полугодичного перерыва спектакль снова регулярно появляется в афише.

– Да, мой «Сад» вновь расцвел вместе с реальным садом за окном. Перерыв был связан с тем, что балетная труппа ездила на долгосрочные гастроли в Европу. Потом балет пришлось чуть ли не восстанавливать с артистами снова. Признаться, я каждый раз теперь смотрю балет из зала или из-за кулис и часто испытываю настоящие муки: «Ну почему я в этом или другом месте сделал так, а не иначе? Ведь можно гораздо интереснее!» Порой ем себя поедом.

– А вы хотели бы испытывать, так сказать, глубокое удовлетворение?

– Самодовольство? Упаси Боже! Но самокритика порой выжигает.

– Артисты балетной труппы, с которой вы работаете в театре, практически одного с вами возраста – ну, пять-шесть лет разницы. Вы умеете настоять на своем? Вы ведь не только танец ставите, вы ведь «ставите» еще поведение молодых людей, которые только что окончили колледж.

– В труппе, пожалуй, еще существует непонимание того, что между хореографом и артистом должна быть дистанция. Я это списываю на защитную реакцию человека, которая заставляет его стоять в позе нападения. И пока мне с этим сложно что-то сделать. Но...

– Но ясно, что вы – не деспот. Вы человек молодой, а деспотом

становятся гораздо позже.

– Но приходится быть иногда жестким.

– А почему, собственно, постановка танца всегда требует повышенного голоса, образно говоря, кнута?

– Может быть, это стереотип, присущий нашим широтам? Такой подход к обучению складывается еще с колледжа. Был недавно в Европе, мы посещали школы танца: там педагоги и учащиеся общаются друг с другом мягче, уважительнее. При этом подчиненные не переходят грань, умеют держать дистанцию, не наглет. Но панибратства нет. В общем, есть над чем подумать.

– Западное общество вообще этим отличается: у них все на своих местах. И вот в чем здесь проблема: в традиции, в ментальности?

– Да, могу сказать, у нас такая традиция сложилась: тело требует кнута. У нас везде артистов балета гоняют, как коз. И только тогда, считается, будет результат.

– Вы окончили магистратуру, теперь, знаю, ваш путь лежит в аспирантуру Академии музыки. – Есть такое желание, это нужно и полезно для моего будущего. Хотя предстоит огромная работа, через несколько лет надо будет представить полноценное музыковедческое исследование. Но интеллект тоже требует постоянного кнута. И тело, и мозг приходится развивать через большие усилия и преодоления.

Елена МОЛОЧКО. Фото Сергея АКУЛИЧА.

ПА-ЗА ГУЛЬНЁЙ

Некалькі фактаў з жыцця Марадоны...

Як ужо вядома, на гэтым тыдні легендарны аргенцінскі футбаліст стаў старшынёй праўлення брэсцкага «Дынама».

Паведамляецца, што кантракт падпісаны на тры гады. Марадона будзе займацца пытаннямі стратэгічнага развіцця клуба, а таксама ўзаемадзейнічаць з усімі яго структурнымі падраздзяленнямі, у тым ліку дзіцячай акадэміяй брэсцкага «Дынама». Ён прыступае да сваіх паўнамоцтваў у ліпені, пасля заканчэння чэмпіянату свету ў Расіі.

Дыяга Марадона, безумоўна, вялікі футбаліст, але праславіўся ён не толькі на футбольным полі...

Чорная паласа ў жыцці

Былі ў вядомага футбаліста і непрыемныя жыццёвыя этапы. Замежныя СМІ пісалі, што Марадона ўжываў какаін каля 20 гадоў. У 1991 годзе аргенцінца першы раз злавілі на наркатыках. Пасля чарговага матча «Напалі», за які выступаў Марадона, допінг-тэст паказаў какаін у яго крыві. З футболам давялося развітацца на 15 месяцаў.

Пазней з-за наркотыкаў ён ледзь не трапіў у турму, адправіўся ў псіхіятрычную клініку, быў дыскваліфікаваны з чэмпіянату свету 1994 года і ўрэшце рэшт завяршыў кар'еру. Паводле слоў зорнага іграка, да 2004 года наркатычная залежнасць у яго прайшла.

Адстрэл журналістаў

У Марадоны своеасаблівыя стасункі з журналістамі, хаця дзеля справядлівасці трэба

сказаць, што і прадстаўнікі СМІ нярэдка паводзілі сябе не зусім этычна.

Рэакцыя зоркі была рознай. Напрыклад, аднаму з аператараў аргенцінскага тэлеканала футбаліст наехаў сваёй машынай на нагу. Але самы вядомы выпадак праўлення нелюбаві да прэсы адбыўся ў 1994 годзе. Пасля чарговага курсу лячэння ад наркатычнай залежнасці Дыяга адпачываў ва ўласным доме ў Аргенціне, калі да яго вырашылі наведвацца папарацы. Цырымоніца футбаліст не стаў: разам са сваімі ахоўнікамі адкрыў агонь з пнеўматычнай зброі. Як вынік – лёгкія раненні ў чатырох чалавек і 2 гады ўмоўнага заключэння. Пракурор прасіў рэальны тэрмін зняволення, але ў Марадоны быў вельмі добры адвакат.

Канфіскавалі гадзіннік і завушніцу

Калі Марадона прыязджае ў Неапаль, дзе сем гадоў гуляў за мясцовы «Напалі», то заўсёды выклікае там фурор. Зрэшты, падчас такіх візітаў былі для Дыяга і непрыемныя моманты. Падчас выступлення за «Напалі» аргенцінец веў шыкоўнае жыццё, і пры гэтым ухільваўся ад выплаты падаткаў. У выніку даўгоў набірала прыкладна на 40 мільёнаў долараў.

Таму падчас візітаў Марадоны ў Італію мясцовая паліцыя спрабавала канфіскаваць у яго якія-небудзь рэчы. У 2006 годзе ў

аргенцінца забралі гадзіннік Rolex, якіх, дарэчы, у яго цэлая калекцыя. А ў 2009 годзе Марадоне давялося развітацца з завушніцай у вуху, якую затым прадалі на аукцыёне.

Крытыкаваў Папу Рымскага

Для Марадоны не гэтае аўтарытэтаў – ні на зямлі, ні на небе. Існа ён даказаў, калі выступіў у сваёй аўтабіяграфічнай кнізе з рэзкай крытыкай Папы Рымскага.

Футбаліст прыехаў на аўдыенцыю да пантыфіка пасля трыумфальнага чэмпіянату свету 1986 года і быў вельмі расчараваны атмасферай у Ватыкане.

«Так, я пайшоў супраць Папы Рымскага, – успамінаў Марадона. – Гэта адбылося таму, што я прыехаў у Ватыкан і ўбачыў дах з золата. А затым пачуў, як Папа кажаў, што Царква непакоіцца пра бедных дзяцей... Бог ты мой, дык прадай залаты дах і зраб ішо-небудзь для дзяцей!»

Хто кароль футбола?

Яшчэ ў тыя часы, калі Марадона гуляў, яго рэгулярна параўноўвалі з легендарным бразільцам Пеле. Сам аргенцінец да такіх паралеляў ставіўся скептычна, а яго адносіны з Пеле можна назваць даволі халаднаватымі, і на працягу доўгага часу яны ў прэсе падпускалі шпілі ў адрас адзін аднаго.

Сяргей НІКАНОРАЎ.

В ЦЕНТРЕ ВНИМАНИЯ

Первая неделя премьерства Пашиняна: что сделал глава правительства Армении

Чуть более недели назад Армения получила нового премьер-министра – Никола Пашиняна. Что за это время удалось сделать лидеру «бархатной революции» и как оценивают его действия эксперты?

За короткое время на посту премьер-министра Никол Пашинян успел заменить всех министров, уволить наиболее скандально известных чиновников и генералов, включая начальника полиции Армении и командующего внутренними войсками, и сделал открытыми заседания правительства. Он также распорядился улучшить правила таможенного регулирования и принял участие в саммите ЕАЭС в Сочи, где встретился с Владимиром Путиным. Подробнее о первых шагах на посту премьера лидера армянской «бархатной революции» и их оценке со стороны аналитиков рассказывает «Немецкая волна».

Изменение стиля армянской политики

Первое, что, говоря о начале премьерства Никола Пашиняна, в один голос отмечают наблюдатели, – изменение атмосферы в стране. Здесь никогда не видели, чтобы министры пользовались общественным транспортом, а премьер-министр приходил на работу пешком. Правда, теперь его знаменитый рюкзаки носит за Пашиняном один из телохранителей.

Полностью сменив состав правительства Армении, он ввел в новый кабинет министров молодых людей – тех, кто поддержал его в борьбе против старой власти, – и именно они, по задумке Пашиняна, возглавят борьбу с коррупцией в стране.

Премьер обещал, что люди почувствуют изменения в своей жизни в самое ближайшее время. Первые его распоряжения коснулись работы таможни, он потребовал значительно ускорить процедуры по растаможиванию товаров и ликвидировать монополии – теперь каждый гражданин Армении в рамках закона может ввозить в страну все, что посчитает нужным. Ранее, к примеру, дизтопливо, бензин, сахар, бананы ввозились монополистами. На очереди обнуление всех штрафов и пеней за просроченные сельскохозяйственные и потребительские кредиты, а также снижение размеров штрафов за нарушение ПДД.

В понедельник 14 мая Пашинян совершил свой первый зарубежный визит – на саммит ЕАЭС в Сочи. Там он встретился с президентом России Владимиром Путиным и в разговоре с ним, в частности, подтвердил готовность Еревана к выполнению международных обязательств, включая ЕАЭС. «Армения настроена на активное взаимодействие с партнерами по ЕАЭС в интересах практического достижения своих передовых грузов, услуг, рабочей силы и капитала, а так-

же внедрения льготных режимов экономического сотрудничества», – заверил Пашинян.

Работа в режиме онлайн

Ежедневно ближе к полудню премьер-министр на своей странице в Facebook рассказывает людям о том, что он сделал за прошедший день. Такой открытости и непосредственности от него никто не ожидал. Глава правительства показал свой рабочий кабинет и пообещал сделать это с особняком, в котором будет жить, – «чтобы люди знали, на что идут деньги налогоплательщиков».

Сообщая о новых назначениях в правительстве, он разъяснял, почему именно этот человек возглавил то или иное министерство или ведомство. Каждый день Пашинян рассказывает, какие поручения дал чиновникам для улучшения ситуации в той или иной сфере. По мнению наблюдателей, лидер «бархатной революции» так учитывается перед народом, благодаря усилиям и воле которого он стал главной политической фигурой в стране.

Инвентаризация внутри и за пределами Армении

Пашинян завершил формирование нового правительства, главная задача которого – преодоление глубокого политического и экономического кризиса посредством системных реформ, заявил DW эксперт Армянского центра

политических и международных исследований Рубен Метрабян, оценивая первые шаги нового премьера.

Считанные дни, конечно, не тот срок, по итогам которого можно делать даже предварительные выводы. «Тем не менее молодая амбициозная команда, первые заявления, стремление к постоянному поддержанию обратной связи с гражданами, работа от рассвета до заката – все это говорит об упорстве и нацеленности на результат, который, думаю, оправдает ожидания общества», – прогнозирует эксперт.

Главный вопрос – досрочные выборы в парламент

По мнению политолога Микаэла Золяна, у Пашиняна сейчас сложный период. Прежде всего потому, что пока нельзя сказать, что у него есть полномочия власти, «у республиканцев все еще большинство в парламенте, они контролируют ряд важных постов, в том числе, например, пост мэра Еревана, но ответственность за страну уже лежит на премьере и его команде».

По выражению Золяна, пока трудно говорить о конкретных изменениях в отдельных сферах, но есть одна, где подходы новой власти кардинально отличаются от прежних. «Пашинян и его команда принципиально иначе подходят к коммуникации с обществом: сам премьер и новоназначенные министры раз в день обращаются к гражданам через live-видео в Facebook и других соцсетях, реагируют на критику в свой адрес, а первое заседание нового правительства транслировалось в прямом эфире», – пояснил Золян.

Тем временем в Ереване и других регионах Армении продолжают акции протеста против старой власти. Так, недовольные пикетируют столичную мэрию и здание Генпрокуратуры, требуя отставки мэра и генпрокурора. Наблюдатели уверены, что еще последуют новые кадровые перестановки. Но главным вопросом они по-прежнему называют необходимость проведения внеочередных выборов в парламент Армении.

У СОСЕДЕЙ

Литва идет на пенсионную реформу

Правительство Литвы представило планы, связанные с пенсионной реформой. Если парламент одобрит предложение, то важные решения будут приняты уже в конце этого года.

Предполагается изменить формулу пенсионного накопления, включив в систему всех жителей младше 40 лет. Правда, они могут отказаться, если представят письменное заявление, причем отказ надо будет дать три раза.

Останется лишь один способ накопления – перевод 4% своей зарплаты плюс 2% средней зарплаты в «Содру» – дополнительно уже из госбюджета. До 4% с уже имеющихся 2% личные взносы увеличатся постепенно в течение 5 лет: 2019 г. – 0,4%; 2020 г. – 0,8%; 2021 г. – 1,2%; 2022 г. – 1,6%; 2023 г. – 2%.

Если человек будет откладывать из своей зарплаты больше 4%, его ждут налоговые льготы. Кроме того, всем работникам «содровский» налог уменьшат на 2%.

Обсуждается, какие решения важно принять 30-летним, а какие – 50-летним жителям. В первую очередь здесь важен не возраст, а то, участвовал ли человек в полномочном пенсионном накоплении до этого. Возраст важен лишь в том случае, если человек в системе дополнительного накопления не участвовал.

Это значит, что, если человеку 40 лет и он до сих пор не откладывал деньги, его автоматически в систему не включат (это касается и 50-летних). Считается, что копить деньги имеет смысл, если человек делает это минимум 30 лет.

Тех, кто до сих пор откладывал деньги, в систему включат автоматически, однако они могут отказаться от участия в ней.

БУДЬТЕ ЗДОРОВЫ!

Вспышка кори: за неделю заболели более 1400 украинцев

В Украине продолжается вспышка заболевания корью, за неделю с 7 по 13 мая заболели 1407 человек: 651 взрослый и 756 детей.

Об этом сообщает пресс-служба Министерства охраны здоровья Украины.

По оперативным данным Центра общественного здоровья Минздрава, количество новых случаев заболевания за последнюю неделю возросло.

Больше всего новых случаев зафиксировали в Винницкой, Волынской, Киевской, Львовской, Луганской, Ровенской, Черниговской областях и в Киеве. Количество взрослых, заболевших корью, также растет.

Напомним, что защититься от кори помогает только вакцинация.

НЕСЧАСТНЫЙ СЛУЧАЙ

Американец умер из-за взрыва электронной сигареты

Как сообщает ВВС, это произошло 5 мая, а теперь стали известны результаты экспертизы.

38-летний телепродюсер Тэлмидж Д'Энна получил ожоги 80% тела, а в его черепе судмедэксперты обнаружили осколки устройства для курения.

Жертву вейпинга обнаружили в спальне его горящего дома.

Эксперты полагают, что телепродюсер умер в результате несчастного случая.

Злосчастную e-сигарету произвела компания Smok-E Mountain.

Отмечается, что это первая смерть от вейпа в Соединенных Штатах Америки.

По данным Управления пожарной охраны США, с 2009-го по 2016 год в США было 195 случаев взрывов или возгораний электронных сигарет, в результате чего травмы получили 133 человека, причем 38 из них – тяжелые.

В 2015 году электронная сигарета взорвалась перед лицом 29-летнего курильщика в Колорадо, сломав ему шею и разбив зубы.

В январе этого года в аэропорту Денвера случился пожар – якобы из-за литий-ионной батареи вейпа.

НА ДАЛОНЯХ ВЕЧНАСЦІ

Анатоль БУТЭВІЧ

Мінскі абраз Божай Маці

Было гэта яшчэ тады, калі Святая Багародзіца цешылася сваім зямным жыццём. Кажуць, нават беларускую зямлю наведвала. Пра гэта сведчаць магутныя ледавіковыя валуны, на якіх засталіся яе сляды. А евангеліст Лука скарыстаў свой талент, каб стварыць некалькі прыжыццёвых ікон Божай Маці. Адзін з такіх абразоў, які захоўваўся ў Візантыі, меў надзвычайную духоўную каштоўнасць. Калі ў 989 годзе сястра візантыйскіх імператараў Васіля II і Канстанціна IX Ганна выходзіла замуж за кіеўскага князя Уладзіміра Святаслава, яна разам з іншымі царкоўнымі святынямі прывезла гэты абраз у крымскі горад Корсунь.

Відаць, ён годна спрыяў святому роўнаапостальнаму князю Уладзіміру, якога ў народзе называлі Краснае Сонейка. Менавіта пры ім стала на крыло магутная слава Кіеўскай Русі, менавіта ён пачаў увядзенне хрысціянства ў 988 годзе. Гэтую богаспадобную справу дастойна асвятляў і візантыйскі абраз Божай Маці, які вялікі кіеўскі князь змясціў у спецыяльна збудаваны ім царкве Раства Прасвятой Багародзіцы. Ягоную чудатворную сілу адчуў князь яшчэ падчас першай сустрэчы з Ганнай. Якраз тады ў яго забалелі вочы, а жонка парала памаліцца перад Святой Дзевай Марыяй. Дапамагло, як пасля гэтага здаралася не раз. Тысячы вернікаў з усіх бакоў сцякаліся ў кіеўскую Дзесяцінную царкву, каб схіліць галаву перад абразом Багародзіцы, папрасіць даравання, спрыяння, дапамогі, збаўлення ад хваробы. Усім добрым людзям дапамагала Божая Маці.

Праз усё жыццё гэтая святыня мела для князя асаблівае значэнне, накіроўвала яго на добрыя справы, стрымлівала ад бласка. Так яны і паяднаныя ў сваіх клопатах пра лёс тутэйшай зямлі і людю – вялікі князь Уладзімір і старадаўні візантыйскі абраз Божай Маці, заступніцы ўсіх пакрыўджаных.

Ды Дзесяціннаму храму, які і наогул Кіеўскай зямлі, выпай суровы лёс. Найбольшае разбурэнне прынеслі ў 1240 годзе мангола-татары. Пасля нашэсця мангольскага хана Батэя, унучка Чынгісхана і пазнейшага хана Залатой Арды, царква амаль 400 гадоў ляжала ў руінах. Дзе ў гэты час знаходзіўся чудатворны абраз, не вядома.

Аднак далейшыя звесткі пра яго звязаны з ханам Менглі-Гірэем, сынам былога лідскага староства Хаджы-Гірэя. Калі войскі Менглі царовы раз напалі на Кіеў, адзін з яго воінаў абадраў з абраза ўсе каштоўныя ўпрыжжэнні, а саму ікону кінуў у Днепр. Ды Божая сіла паспрыяла чудатворнаму абразу.

Праз некалькі гадоў ён з'явіўся на рацэ Свіслач, ля самага горада Менска. Здарылася гэта па старым стылі 13 жніўня 1500 года. Людзей здзівіла і прывабіла нязвычайнае святло і знянне, што сыходзілі з вадзі. Калі прыгледзеліся, распазналі святы абраз. Вернікі з вялікай пашанай паднялі яго і перанеслі ў замкавую царкву Раства Прасвятой Багародзіцы. Там святыню ўшаноўвалі і атрымлівалі збаўленне ад бед і непамыснасцяў цягам 116 гадоў.

З даўніх часін Багародзіца выступае як надзейная абаронца ад усіх бед і нягод, ад нячыйнай сілы, які сущыяліцца пакрыўджаных, заступніца дзяцей і спрыяльніца параненым. Нездарма ў воінаў як самыя дарагія амулеты захоўваліся на шыі вузельчыкі з перапісанай малітвай да Прасвятой Багародзіцы. Калі ж на землях Вялікай Княствы Літоўскай пачалося высвятленне адносін паміж вернікамі розных рэлігійных накірункаў, абраз Божай Маці з замкавай царквы перанеслі ў царкву базільянскага манастыра Святога Духа. Пасля ікона бабывала ў Петрапаўлаўскім і Свята-Духавым кафедральных саборах.

На пачатку Вялікай Айчыннай вайны абраз апынуўся на складзе непатрэбных рэчаў паблізу Дома афіцэраў у Мінску. Аднак адна з набожных кабэт знайшла яго. Абраз адрэстаўравалі і змясцілі ў Петрапаўлаўскай царкве. У 1945 годзе святыня была перанесена ў кафедральны Свята-Духаў сабор, дзе знаходзіцца да гэтага часу.

Як пакатная вандруніца, Мінская ікона Божай Маці разам са сваімі вернікамі спазнала горьч страт і нястач, радасць пастаяннага вяртання да жыцця. Яна стала ахоўніцай лёсу і жыцця жыхароў беларускай сталіцы. Нездарма вобраз Багародзіцы змешчаны на сённяшнім гербе старажытнага Мінска.

Больш як тысячагадовай даўняй абраз і дагэтуль не выракае свайго чудадзейнага спрыяння. Людзі наталіяцця ягонай моцай, што гартуе дух, дапамагае стаць руплівым гаспадаром гэтай зямлі, назоў якой праз вякі паклічным званам гучыць для нашчадкаў вялікіх спраў. І назоў гэты разам з маладыннымі званамі галоўнага храма нашай краіны, разам з жыццятворным святлом Мінскага абраза Божай Маці штодзённа цэдзіцца над зберажонай Богам Беларуссю.

На пачатку XVI стагоддзя слынным беларускім паэт-лацініст Мікола Гусоўскі ў сваёй паэме «Песня пра зубра» так звяртаўся да Багародзіцы:

Боская Маці, Прачыстая дзева Марыя...
О, заступіся за нас! Праз любіў к Чалавеку
Бацька наш Бог і абраў цябе сам, і паставіў
Першай заступніцай людю, і ты заступіся!
Як птушанята ў нягодзе пад матчына крылле,
Так пад тваю абарону і мы прыбягаем.
Хай хто пакрыўдзіць дзіця, і малое заплача –
Маці ж прыгорне крывінуку сваю і сусеціць.
Ты – наша маці-заступніца, мы – твае дзеці.

ГРОМКOE ДЕЛО

Для белорусского генерала литовцы требуют пожизненного заключения

Речь идет о Владимире Усхопчике, который в свое время был командующим Вильнюсским гарнизоном.

Также Генпрокуратура Литвы предлагает признать бывшего министра обороны СССР Дмитрия Язова виновным в преступлениях против человечности и приговорить его к пожизненному заключению.

На днях состоялось заседание Вильнюсского окружного суда по делу Язова. Его обвиняют в том, что в конце 1990 года он создал организованную группу из 160 военных и политических деятелей с целью возвращения Литвы в состав СССР, говорится в обвинительном акте Генпрокуратуры Литвы.

93-летнему Язову, который живет в Москве, предъявлены обвинения в преступлениях против человечности и военных преступлениях. Его заочно будут судить за совершенные преступные деяния.

Обвиняемый на заседаниях суда не присутствует, его защищает назначенный Литвой адвокат.

Согласно обвинительному акту, Язов создал преступную группировку вместе с ныне покойными министром МВД СССР Борисом Пуго, председателем Комитета госбезопасности Владимиром Крючковым, секретарем ЦК и членом Политбюро Олегом Шениным.

Прокуроры утверждают, что Язов действовал, зная, что в период между двумя мировыми войнами Литва была независимой, а 11 марта 1990 года объявила о восстанов-

ления независимого государства. В обвинительном акте говорится, что, привлекая компартию и создавая различные организации, Язов со своими соратниками поручил другим должностным лицам «подготовить план захвата власти в Литве, составить список стратегически важных объектов, подлежащих захвату, включив в него государственные органы власти и управления, объекты массовой информации, коммуникации, пути сообщения».

Согласно документу, 11 января 1991 года при реализации плана преступных деяний с помощью военных действий была начата агрессия со стороны Советского

Союза и вооруженный конфликт в Литве. В нем описываются нападения в Вильнюсе, Алитусе, много внимания уделено захвату вильнюсского Дома печати.

Прокуроры предлагают наказание 67 обвиняемым по делу о событиях 13 января 1991 года, им предъявлены обвинения в военных преступлениях, преступлениях против человечности и т.д.

Помимо Язова наказание пожизненным заключением предложено назначить и бывшему командующему Вильнюсским гарнизоном Владимиру Усхопчику. 13 января 1991 года советская власть пыталась силой свергнуть законную власть в Литве, которая 11

марта 1990 года объявила о независимости от СССР.

В 2001 году прокуратура Литвы в постановлении о розыске генерала писала: «Усхопчик Владимир Никитович... используя войска бывшего СССР, захватывая государственные и предприятия, участвовал в убийствах жителей Литвы и нанесении им телесных повреждений, похищал оружие, осуществлял разбой, имея целью захватить государственное и общественное имущество».

Владимир Усхопчик не считает себя виновным и говорит, что ему этот переворот был ни к чему. «На мне нет крови невинных людей. У меня офицеры и солдаты были без боеприпасов», – много раз рассказывал Усхопчик. – В Вильнюсе мы сделали так, что обеспечили надежную охрану вооружения и боеприпасов. Мне этот переворот ни к чему был. Я вообще хотел остаться в Литве жить, когда приехал из Афганистана».

Напомним, что при занятии советскими военными частями и спецподразделениями Вильнюсской телебашни и здания Литовского радио и ТВ погибли 14 человек, более тысячи безоружных людей пострадало. По делу 13 января по обвинению в создании антигосударственных организаций и совершении других преступлений уже были осуждены шесть человек.

Вера Вир.

УСПАМІНЫ

АКУПАЦЫЯ

(чэрвень 1941 - ліпень 1944 г.)

(Прайг. Пачатак У №831-39.)

Усе пагадзіліся: школе быць

На выходзе лета 1941 года да магілян дайшлі чуткі, нібыта ў іх мястэчку, як і ва ўсіх больш-менш буйных населеных пунктах акупаванай тэрыторыі, мяркуецца арганізацыя школьнага навучання дзяцей. Такое не магло не здзіўляць: ішла ж вайна.

У тыя гады ў сям'ях было шмат дзяцей школьнага ўзросту, пакідаць якіх дома мала каму хацелася. Вось гэта і стала прычынай даволі частага грамадскага абмеркавання дадзенага пытання. За пачатковую школу сталі практычна ўсе, а вось датычна мэтазгоднасці пасылаць дзяцей у 5-7-ы класы погляды раздзяліліся. Тыя, у яго бацька быў на фронце, лічылі за лепшае, каб дзеці мужчынскага полу заставаліся дома, дапамагалі маці па гаспадарцы. Такая дапамога, казалі, вельмі спатрэбіцца, калі ліквідуюць калгас. Пры падобнага кітлугу гаворках не раз даводзілася прысутнічаць і мне, пра што заўсёды паведамляў свайму хвораму тату. У яго не было ніякіх хістанняў.

— Абавязкова пойдзеш у 6-ы клас. Трэба вучыцца. Адукаваныя людзі ва ўсе часы і ва ўсіх краінах жылі лепш, цікавей за непісьменных.

У пацвярджэнне сказанага прыводзіліся пераканаўчыя прыклады, як, дзякуючы добрай адукацыі, многія магіляне ў даваенны час зрабілі неблагуую кар'еру. Такое мне цалкам імпанавала, бо я на свае вочы бачыў, як у невыносна цяжкіх умовах жылося і працавалася ў даваенны час магілянам, у тым ліку і майму тату. У зімовы час не раз здаралася такое, што ён, стомлены працай, азіяблы, не мог нават сама зняць лапці з ног. Плумчылася гэта там, што ў абедзенны час, калі сонца трохі грэла і снег становіўся мокры, анучы ў лапцях моцна намакалі, а пакуль увечар дабіраўся на санях да хаты, заміраўлі. Жыць так мне зусім не хацелася. Калі аднойчы пасля тагоа разування тата задаў пытанне “Ну а кім ты хацеў бы працаваць?”, я не палез па словы ў кішэню, а адразу адказаў: “Тым, хто на хлеб паром зарабіць”. Тату такі адказ спадабаўся, а я сваё слова стрываў.

Ісці вучыцца ў школу падахоўціла мяне і выпадкова пачутая вечарам размова сталых людзей. Неабходнасць пасылкі дзяцей на вучобу адзін з прысутных усяляк абгрунтоўваў тым, што як скончыцца вайна (а ён, які і многія магіляне, не сумняваюся ў перамозе Германіі), дык і перад нашай адукаванай моладзю адкрыюцца шырокія магчымасці вучыцца, жыць і працаваць у розных краінах. Неадукаваны ж чалавек з нашых краёў калі і трапіць туды, дык толькі на цяжкую фізічную малаапатную працу.

З нашай сям'і пайшлі вучыцца ў Магілянскую сямігадовую школу тры чалавекі: Ліда, я і Ада. Хаця Ліда ўжо да вайны скончыла 7 класаў, адказныя за арганізацыю вучобы пераканалі і яе, і бацькоў паўторна наведваць заняткі ў школе, дзе яна, запэўнівалі, даведаецца пра многае з таго, чаго не выкладалі ў савецкай школе.

За настаўнікаў працавалі пераважна ўраджэнцы Вуздзеншчыны, але магілян сярод іх было мала. Уладкавалася ў нашу школу і жонка беларускага пісьменніка Ільі Гурскага, які нарадзіўся ў Замосці, што за адзін кіламетр ад Магільнага. Настаўнікам дазвалялі непаспелых дзяцей быць па далоні лінейкай, але такая практыка амаль не прыжылася ў нашай школе. Трэба сказаць, што праблем з дысцыплінай вучняў цьер было непапраўдальна менш, чым у даваенны час. Не памылюся, калі такое патлумачу нялёгкімі ўмовамі жыцця пад акупацыяй. У горы людзі часта становіліся больш спагадлівыя адзін да аднаго, што не можа не адбівацца і на дысцыпліне вучняў у школе. У гады акупацыі неак не адчувалася непераадольнай сцяны паміж імі і настаўнікамі. Магчыма, гэтаму спрыяў і ўведзены ва ўжытак зварот першых да другіх. У такіх выпадках да настаўнікаў мужчынамі паўжывалася слова “дзядышка”, жаночага – “цётка”, а гэта ўжо нешта роднаснае, блізкае. Падобдзёвалі нас і тыя словы, якімі вітаўся з намі настаўнік, уваходзячы ў клас: “Жыве Беларусы!”, – на якія мы дружна адказвалі: “Жыве!” Дружна таму, што ўсім жа хацелася, каб Беларусь не сканала, жыла і ў нялёгкай гады акупацыі.

У школе нас ніхто не выходваў русафонамі, антысемітамі, прыхільнікамі нацыянал-саяцізму, а вось на нацыянальнае выхаванне звярталася шмат увагі і на ўроках, і падчас пазашкольных мерапрыемстваў. Нішто не прыносіла такой радасці, як чытанне настаўніцкай беларускай мовы і літаратуры паэмы Якуба

Леанід ЛЫЧ, прафесар, доктар гістарычных навук

Прывячаю землякам-магілянам часоў вайны і нямецкай акупацыі.

Коласа “Новая зямля”. У ёй жа згадаецца і ўрочышча Ліпава, што за 4–5 кіламетраў на поўдзень ад Магільнага. З гэтым урочышчам маглі б быць вялікія непрыемнасці для некаторых вучняў 6-га класа, у якім вучыўся і я. Пад канец навучальнага года ў нашай мясцовасці ўсё часцей сталі з'яўляцца невялічкімі групамі партызаны. І вась аднойчы ў час заняткаў калі варот школьнага плота спыніўся нямецкі бранявік. З акон класа мы ўбачылі, як з яго выйшлі два немцы і ледзь не падбегам пашыбавалі ў школу. І трэба ж было здарыцца такому, што пры наведванні яе яны выбарлі наш клас, дзе якраз вяла ўрок па беларускай літаратуры (чытала паэму Якуба Коласа “Новая зямля”) жонка пісьменніка Ільі Гурскага. Яна не раз заходзіла ў нашу хату, размаўляла з мамай, якую хрысціла адна са сваячак гэтай настаўніцы. Такое не магло не паўплываць і на яе стаўленне да мяне. На даволі зразумелай для нас рускай мове адзін з немцаў паведаміў, што ў Ліпаве знаходзіцца невялікая група партызанаў, і з дазволу настаўніцы пашытаў, што з вучняў ведае дарогу да гэтага ўрочышча. Амаль усе хлопцы з Магільнага, у тым ліку і я, паднялі ўтару рукі. Раптам я заўважыў, з якім суровым асуджэннем глянула на мяне настаўніца, і тут жа апусціў руку. Немец забраў з сабой трох вучняў-павадзій. Але да таго, як яны падшлі да браневіка, яго кіроўца ўжо гутарыў з дарослым хлопцам з вёскі Язвіны, паблізу якой і знаходзіцца Ліпава. Вучні вярнуліся ў клас. Настаўніца не стала абмяркоўваць незвычайную сітуацыю, выкліканую нечаканым візітам немцаў у клас. На іх жа просьбу паказаць Ліпава вучні дружна адгукнуліся не таму, што яны любілі немцаў і ненавідзелі партызанаў. Наадварот, як толькі тыя пачалі невялічкімі групамі з'яўляцца ў нашай мясцовасці, амаль усе жыхары Магільнага, і асабліва дзеці, вельмі абрадаваліся гэтаму. Згода ж паказаць немцам Ліпава, хутчэй за ўсё, была выклікана жадааннем прасхацца ў браневіку. Дый далёка не ўсе, хто падняў руку, добра ведалі, дзе тое Ліпава. Я, напрыклад, пад такой назвай ведаў толькі поле, а не ўрочышча. Немцы не напалі на след партызанаў, вярнуліся ў Вуздзін і з чым. Калі б немцам удалося здзейсніць задуманае пры дапамозе вучняў ці таго хлопца з Язвін, няцяжка ўявіць, чым бы ўсё гэта скончылася для іх з актывізацыяй партызанскага руху. Пакаранне панеслі б і бацькі такіх вучняў. Наўрад ці удалося б такім вучням “зпаднікам” зрабіць сабе кар'еру ў пасляваенны час.

Да працы школы пільна прыглядаліся бацькі. Іх радавала, што ў іх панавалі беларускі дух. Настаўнікі не толькі на ўроках, а і па-за школай, паміж сабой і з мясцовымі жыхарамі размаўлялі выключна па-беларуску, што не заўсёды назіралася перад вайной, асабліва сярод нядаўніх выпускнікоў педагагічных навучальных устаноў, паколькі пазіцыі ўсяго беларускага тут год ад году слабелі. “Русілі” і настаўніцы з ліку афіцэрскіх жонак. Адна з іх, калі я вучыўся ў чацвёртым класе (1939/1940 н.г.), выкладала ў нас спевы і амаль на кожным уроку прапаноўвала спяваць рускую народную песню “Во поле берёзонька стояла”. Спявалі так, што добра было чуваць на ўсім калідоры. Аднойчы, пачуўшы гэтую песню, зайшоў у клас дырэктар школы і вельмі ветліва сказаў настаўніцы, што з вучнямі трэба спяваць беларускія песні. Яна не пярэчыла, але і на наступны раз не абышлося без выканання “Во поле...”. Дырэктар жа выразіў прайверы, як выконваецца яго ўказанне. Пачуўшы, што ніяк, увайшоў у клас і пакінуў яго разам з настаўніцай. Мы засталіся адны, займаючыся кожны сваёй справай. Тая настаўніца больш не выкладала ў школе спеваў. Плумчыла, што не ведае беларускамоўных песень. Калі пра такое даведзіліся мы, дык любілі пры сустрэчы з гэтаю настаўніцаю з лёгкай іроніяй праспяваць першыя радок песні “Во поле берёзонька стояла”. У гады ж акупацыі на ўроках спеваў гучалі толькі беларускамоўныя песні, значную колькасць якіх настаўнік запісаў ад мясцовых жыхароў.

...Па-рознаму скаўся лёс нашых настаўнікаў па заканчэнні першага і апошняга навучальнага года ў перыяд акупацыі. Адно неўзабаве далучыліся да партызанскага руху, другія, пераехаўшы ў Вуздзін, сталі падпольшчыкамі (дзве з настаўніц – Дзямідовіч і Квяткоўская – загінулі ад рук гестапаўцаў). Адам Александровіч (вездзенскі татарын) пасля выгнання акупантаў прасіўся на фронт, але не ўзялі з-за таго, што быў аднавокі. Дырэктара школы Крысько адразу ж пасля вызвалення кіннулі ў самае пекла вайны, з якой ён, цяжка паранены, хутка вярнуўся дахаты, на ўсё жыццё застаўшыся інвалідам.

(Прайг у наступных нумарах.)

Ночь, музыка, музей, Оксана

Это должно было случиться – певицу с такой выразительной внешностью и темпераментом, как солистка Большого театра Оксана Волкова, должны были начать рисовать художники. И вот появился первый портрет оперной дивы кисти заслуженного художника Республики Беларусь Николая Киреева – он будет представлен публике в эту субботу во время международной акции “Ночь музеев” в Национальном художественном. Но изюминка акции состоит в том, что сама певица не только будет

присутствовать на презентации картины, но и даст для публики небольшой сольный концерт прямо под холстом. Оксана Волкова уже приходила пробовать голос в стенах музея, взяла несколько верхних нот (испугав смотрителей, которые были не в курсе подготовки проекта) и акустикой осталась вполне довольна.

Николай Киреев назвал свою работу «Меццо-сопрано» в честь голоса нашей знаменитой певицы. Портрет выразительный, густой, активный. На холсте Оксана изображена во

ПЕРЕД СОБЫТИЕМ

весь рост в одном из лучших своих образов – цыганки Кармен из одноименной оперы Жоржа Бизе. Юбка кололом, каблучки четко отбивают ритм... Она энергична, привлекательна, желанна. Такова Оксана и в жизни: пластичная, очаровательная, неутомимая. Талантливая!

Сейчас певица находится на гастролях в Китае с прославленной группой Большого театра России, в которой белорусская певица числится приглашенной солисткой. Вернется артистка в Минск домой только в пятницу. А в субботу вечером – “Ночь музеев”. Вот вам и жизнь звезды: перегрузки не меньше, чем у укладчиков асфальта. Только еще надо голос береж и всегда выглядеть королевой.

Виктория ДРОЗД.

ЗАКУЛІССЕ

Новы дырэктар і яго старыя медалі

атрымлівалася, па-мойму, вельмі надрэна. А міністр, мабыць, любіць слухаць радзім... Адным словам, за сучаснае мастацтва зараз попыт з Крыштаповіча. Таму новы дырэктар рыхтуецца да сваёй першай прэс-канферэнцыі, каб прадставіць сябе і сваю канцэпцыю развіцця Нацыянальнага цэнтра.

Сяргей Крыштаповіч – вядомая персана ў творчых колах. Ён скончыў Беларускае дзяржаўнае тэатральна-мастацкі інстытут (цяпер Акадэмія мастацтваў), рэгулярна ўдзельнічаў у рэспубліканскіх імпрэзах і ладзіў уласны персанальныя выставы. Быў дырэктарам Палаца мастацтва.

Але, вывучаючы творчую біяграфію новага дырэктара, я прычэпала цікавую інфармацыю: мастак Крыштаповіч – уладальнік залатога медаля Акадэміі мастацтваў СССР. Заволабная высь! Праўда, у іншых крыніцах медалі чамусьці «паніжаны» да бронзавага. Непрыемная няўязачка. Ці ўвогуле дэзінфармацыя?

Сяргей Крыштаповіч яе пракаментуваў так:

– Я атрымаў узнагароду Акадэміі мастацтваў СССР за дыпломную працу – 250-метровы роспіс на сцяне мемарыяльнага музея героя «афганскай» вайны Мікалая Чэпіка ў вёсцы Блужа Пухавіцкага раёна. Была ў той час такая традыцыя – узнагароджваць медалімі лепшых дыпломных прац студэнтаў з навучальных устаноў усёй краіны. Беларускія газеты напісалі, што медалі Крыштаповіча – залаты.

Нават сваякі з вёскі гэта чулі па радыё і, узрушаныя, тэлефанавалі нам дадому, чаго раней ніколі не рабілі. А калі ў Мінску мне медалі ўручаў акадэмік з Масквы, ён “памяняў колер” на бронзавы. Я так здзівіўся, што без страху спытаўся ў мікрафон: “А дзе залаты?” Мэтр, памятаю, сумеўся, але хутка знайшоўся: “Твой лепшы за залаты!” І я зразумеў, што ўступаю ў дарослае жыццё. І пойдзе яно не па кніжным сінарыі.

Вось так і з’явілася гэтая супярэчлівая “бронзава-залатая” інфармацыя. Дарэчы, дырэктар школы ў вёсцы Блужа – ўспомніў падрабязнасці Сяргея Яўгенавіч – да апошняга не веру ў мастацкую каштоўнасць роспісу, які рабіў студэнт з Мінска. Казаў настаўнікам: “Няхай абараанне свой дыплом, мы потым сцены зафарбуем”. Але роспіс атрымаў медалі, і рабціц рамонт у вестыбюлі сярэдняй школы, на шчасце, не прыйшоўся.

Вядома, я пацкавілася, як прыняў мастак вестку аб сваім прызначэнні на пасаду дырэктара цэнтра мастацтваў. Сяргей Крыштаповіч прызнаўся, што навіна была для яго як снег на галаву. А потым з усмешкай дадаў, што заўсёды гатовы да нечаканасцяў, таму што ў дзяцінстве марыў стаць разведчыкам і нават з сябрам вывучаў азбучку Морэа. Я сказала, што такія навыкі ўніверсальныя, яны ого-го як яшчэ могуць спатрэбіцца! І новы дырэктар Нацыянальнага цэнтра сучасных мастацтваў, падумаўшы, са мной пагадзіўся.

Алена МАЛОЧКА.

УИК-ЭНД

Завтра на шашлыки?

Почему маринованное мясо вкуснее и чем на самом деле нужно заготавливать шашлык, а чем – не рекомендуется?

Наступило время для выездов на природу, где, как водится, жарим шашлыки. Как их правильно готовить и с чем есть?

Готовьте маринад правильно

Лучше делать это самим, а не покупать заготовку для шашлыка в магазине. Маринад обеззараживает мясо (кислая среда – вино, уксус, минеральная вода, лимонный, гранатовый сок – губительны для многих микроорганизмов). К тому же мясо смягчается в маринаде и потом легче переваривается. Добавляйте в маринад помимо специй лук и чеснок: в них есть антиоксиданты.

Кстати, почему предварительно замаринованное мясо вкуснее? В процессе маринования происходит денатурация (свертывание) белка, образуются свободные аминокислоты, которые усиливают вкус мяса. За это отвечает глютаминовая кислота. То есть тот самый глутамат натрия.

Для жарки шашлыка используйте дрова, а не магазинные угли

Так вы уменьшите количество канцерогенного вещества бензопирина в шашлыке. Когда жир капает на угли, образуется в разы больше бензопирина, чем при попадании на дрова. Бензопирин пропитывает куски мяса. Если вы готовите на вертикальном гриле, то такой опасности нет.

Не допускайте открытого огня

Его нужно гасить водой, маринадом. Жар должен быть ровным, тогда мясо прожарится равномерно, без образования обугленных кусочков. Если же вы не уследили и краешки шашлыка подгорели, их желательно срезать после приготовления.

Не перекусывайте бутербродами, пока готовите шашлык

Лучше есть свежие либо запеченные овощи. В мясе много холестерина, который окисляется при термообработке и становится еще более вредным. Овощи же обладают антиоксидательным действием. Причем эти антиоксидантные свойства не теряются после термообработки.

Овощной салат к мясу не стоит заправлять майонезом

Используйте лимонный сок и смесь масел: тыквенного, горчичного, льняного, оливкового. Так вы получите массу полезных Омега-3 и Омега-6 полиненасыщенных жирных кислот. Они препятствуют повышению уровня

холестерина при употреблении шашлыков.

Запивайте шашлык фруктовым или овощным соком, красным сухим вином

Крепкий алкоголь нежелателен, потому что в сочетании с жиром он дает большую нагрузку на печень. А соки стимулируют выработку ферментов поджелудочной железы, которые способствуют перевариванию мяса. Причем лучше всего расщепляет белок (а не жир, как многие думают!) ананасовый сок.

Никогда не запивайте шашлык из баранины холодной водой (даже если жарко и очень хочется) или ледяным квасом и пивом

Бараний жир быстро застывает. Представьте горящую свечку, воск с которой капает в воду. Примерно то же самое происходит в желудке, если бараний шашлык запить холодным напитком. Не зря на Востоке жирные блюда – хаш, плов, шашлык – запивают горячим чаем.

Не злоупотребляйте...

Это «праздничное» блюдо, которое не стоит есть чаще одного раза в две недели. В остальное время лучше употреблять тушеное или вареное мясо. И чем ближе ваш возраст к 50 годам, тем меньше красного жареного мяса может быть в вашем рационе.

Беларусь 1

06.00, 07.20, 08.15 «Доброе утро, Беларусь».
07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 13.00, 15.00, 17.00, 19.00, 00.25 «Новости».
07.05, 08.05 «Новости экономики».
07.10, 08.10, 18.15, 00.05 «Зона X».
09.10 «Главный эфир».
10.15, 12.10, 18.35, 19.20 «Лабиринты». Сериал.
12.40, 13.05, 14.35, 15.25 «Как извести любовницу за 7 дней». Сериал.
15.15, 18.00 «Новости региона».
17.05 «Белорусское времечко».
21.00 «Панорама».
21.50 «Наши».
22.10 «След». Сериал.
23.45 «Арена».
00.45 «День спорта».

Беларусь 2

07.00 «Телеутро».
09.00, 18.35, 22.00 «Тэлебарометр».
09.30, 20.00 «Понять. Простить».
10.30 «Копейка в копейку».
11.00 «Камень, ножницы, бумага».
11.35, 22.10 «Свидание с будущими».
12.35 «Мир наизнанку. Непал».
13.35 «Утиные истории». Мультисериал.
14.50 «Принцесса и лягушка». Мультфильм.
16.30 «Трон: наследие». Х/ф.
19.15 «Суперплото».
21.00 «Барышня-крестьянка».

22.05 «КЕНО».
23.05 «Иди сюда и танцуй».
23.10 «Анжелика». Сериал.
00.10 «Сыграй меня, если сможешь».

Беларусь 3

07.00 «Дабаранака».
07.35, 12.20 «Беларуская кухня».
08.05, 12.00, 19.55 «Навіны культуры».
08.20, 12.15 «Гэты дзень».
08.25 «Нацыянальны хіт-парад».
09.20 «Навукаманія».
09.50 «Музеі Беларусі».
10.15, 17.35 «Любоў Палішчук. Жорсткае танга».
10.50, 16.30 «Толькі ў мюзік-холе». М/ф.
12.50 «Я хачу гэта ўбачыць!».
13.20 «Наперад у мінулае».
13.45 «Беларусь як песня».
14.10, 22.45 «Сталінград. Перамога, якая змяніла свет».
14.50, 21.05 «Ліс чалавека». М/ф.
18.15 «Верныя сябры». М/ф.
20.10 «Майстэрня. Гісторыя аднаго мастака».
20.40 «Кальханка».
23.20 «Свято далёкай зоркі».

Беларусь 5

07.05, 11.00 Хоккей. Чемпионат мира.
09.05 Хоккей. Чемпионат мира. Дневник.
09.35 «Итоги недели».
10.15 «Большой спорт».
13.25 Теннис. Турнир WTA. Рим. Финал.
15.20 Футбол. Лига чемпионов.

15.50 Смешанные единоборства. UFC.
17.55 «Время футбола».
18.40 Футбол. ФК «Витбеск» – «Торпедо-БелАз» (Жодино). Прямая трансляция
18.45 «Андрей Малахов. Прямой эфир».
20.40 Футбол. ФК «Томель» – «Неман» (Гродно). Прямая трансляция (в перерыве – «Спорт-центр»)».
22.40 Настольный теннис.

ОНТ

06.00, 06.30, 07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00, 11.00, 13.00, 16.00, 18.00, 20.30 «Наши новости».
06.10, 07.10, 08.10 «Наше утро».
09.10 «Контурь».
10.00 «Жить здорово!».
11.10 «Модный приговор».
12.25, 13.10 «Ликвидация». Сериал.
13.55 «Давай поженимся!».
14.55 «Мужское/Женское».
16.20 «Легенды цирка».
16.55 «На самом деле».
18.20 «Контрольная закупка».
18.55 «Удача в придачу!» с «Евроопт». Дневник.
19.00 «Наша жизнь».
20.00 «Время».
21.10 «Практика». Сериал.
23.00 «Спортклуб».
23.30 «Личные обстоятельства». Сериал.
01.25 «Ночные новости».

РТР-Беларусь

07.00 «Утро России».

10.55 «Погода на неделю».
11.00, 14.00, 17.00, 20.00 «Вести».
11.40 «Комната смеха».
13.35 «Наше дело».
13.50, 16.50, 19.50, 23.00 «Новости – Беларусь».
14.35 «О самом главном».
15.45 «60 минут».
17.35 «Судьба человека».
18.45 «Андрей Малахов. Прямой эфир».
20.40 «Сиделка». Сериал.
22.30, 23.10 «Склифосовский». Сериал.
00.25 «Вечер».

НТВ-Беларусь

05.55 «Астропрогноз».
06.00, 07.00, 08.00, 10.00, 13.00, 16.00, 19.00 «Сегодня».
06.10, 07.10 «Деловое утро НТВ».
07.50, 08.10 «Мухтар. Новый след». Сериал.
08.50 «Супруги». Сериал.
09.45 «За гранью».
10.20 «Черный город». Х/ф.
12.05 «Жди меня».
13.25, 18.25 «Обзор. Чрезвычайное происшествие».
14.05 «Лесник». Сериал.
16.35 «Посольство». Сериал.
17.25 «ДНК».
19.45 «Морские дьяволы. Смерч». Сериал.
21.20 «Дело чести». Сериал.
23.10 «ЧП.by».

РТР-Беларусь

07.00 «Утро России».
11.00, 14.00, 17.00, 20.00 «Вести».
11.35, 20.40 «Сиделка». Сериал.
13.50, 16.50, 19.50, 23.00 «Новости – Беларусь».
14.35 «О самом главном».
15.45 «60 минут».
17.35 «Судьба человека».
18.45 «Андрей Малахов. Прямой эфир».
22.30, 23.10 «Склифосовский». Сериал.
00.25 «Вечер».

НТВ-Беларусь

05.55 «Астропрогноз».
06.00, 07.00, 08.00, 10.00, 13.00, 16.00, 19.00 «Сегодня».
06.10, 07.10 «Деловое утро НТВ».
09.10 «Контурь».
10.00 «Жить здорово!».
11.10 «Модный приговор».
12.25, 13.10 «Ликвидация». Сериал.
13.55 «Давай поженимся!».
14.55 «Мужское/Женское».
16.20 «Спортклуб».
16.55 «На самом деле».
18.20 «Удача в придачу!» с «Евроопт».
19.00 «Пусть говорят».
20.00 «Время».
21.10 «Практика». Сериал.
23.05 «Личные обстоятельства». Сериал.
01.00 «Ночные новости».

23.30 «Итоги дня».
00.00 «Свидетели». Сериал.

СТВ

06.00, 07.30, 10.30, 13.30, 16.30, 19.30, 22.30 «24 часа».
06.10, 17.25 «Минщина».
06.20, 07.45 «Утро. Студия хорошего настроения».
07.40, 20.10, 23.00 «СТВ-спорт».
09.00 «Неделя».
10.00 «Неделя спорта».
10.40 «Большой завтрак».
11.15 «Следаки».
11.45 «Департамент». Сериал.
13.50 «Эквилибриум». Х/ф.
15.35 «Пища богов».
16.50 «Большой город».
17.35 «Водить по-русски».
17.45 «Провинциалы». Сериал.
20.00 «Столичные подробности».
20.15 «Боец. Рождение легенды». Сериал.
22.00 «Смотреть всем!».
23.05 «Самые шокирующие гипотезы».
23.45 «Загадки человечества».

Мир

06.00, 08.05, 10.05, 13.15 «У вас будет ребенок». Сериал.
08.00, 10.00, 13.00, 16.00, 19.00, 00.00 «Новости».
14.00, 04.15 «Дела семейные. Битва за будущее».
15.00 «Дела семейные. Новые истории».

16.15, 01.00 «Игра в кино».
17.10, 18.05, 02.25, 03.20 «Возвращение Мухтара-2». Сериал.
19.20 «Джамайка». Сериал.
23.00, 00.10 «Самый лучший вечер». Х/ф.
01.55 «Другой мир».
05.15 «Оса». Сериал.

Россия Культура

06.30, 07.00, 07.30, 08.00, 10.00, 15.00, 19.30, 23.40 «Новости культуры».
06.35 «Легенды мирового кино».
07.05 «Эффект бабочки».
07.35, 20.05 «Правила жизни».
08.10 «Опасный возраст». Х/ф.
09.40, 01.25 «Мировые сокровища».
10.15, 17.45 «Наблюдатель».
11.10 «Земля под океаном».
12.10 «Мы – грамотеи!».
12.55 «Да, скифы – мы!».
13.35 «Увидеть начало времен».
14.30 «Библиейский сюжет».
15.10, 01.40 Юбилейный концерт Московского государственного академического симфонического оркестра под управлением Павла Когана.
16.15 «На этой неделе... 100 лет назад. Нефронтовые заметки».
16.45 «Агора».
18.45 «Доктор Трапезников. Выжить, а не умереть...».
19.45 «Главная роль».
20.30 «Спокойной ночи, малыши!».
20.45 «Ступени цивилизации».

21.35 «Сати. Нескучная классика».
22.20 «Пустая корона: война Алой и Белой розы. Генрих VI». Сериал.
23.10 «Асмолов. Психология перемен».
00.00 «Каренина и я».
02.50 «Христиан Гойгенс».

Белсат

07.00, 21.00, 00.15 «Абэктўй».
07.15, 19.50, 21.25, 23.10, 00.40 «Студыя «Белсат»».
07.40 «ПраСвет».
08.15 «Беларускі свет».
08.40 «Над Нёмнам».
08.55 «Кожны з нас»: «Беларускамоўныя сады».
09.45 «Мова нанова».
10.10 «Эксперт».
10.30 «Пянасе нас вецер». М/ф.
12.30, 21.45 «Сонда: аргенцінскі фалькпор». Д/ф.
12.55 «Да, скифы – мы!».
13.35 «Мабільная рэвалюцыя». Д/ф.
14.55 «Невядомая Беларусь»: «Освальд. Мінская гісторыя». Д/ф.
15.40 «Belsat Music LIVE».
16.10 «Сенсацый XX стагоддзя». Серыял.
17.00 «Родныя». Д/ф.
18.30 «Даты праўды: 03.07.1944. Вызваленне Мінска».
18.50, 01.00 «Загадкі беларускай гісторыі»: «Свіслацкая гімназія – нерасійская вучэльня ў Расійскай імперыі».
19.05 «Асабісты капітал».
19.30 «Вось так».

ВТОРНИК, 22 МАЯ

Беларусь 1

06.00, 07.20, 08.15 «Доброе утро, Беларусь».
07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 13.00, 15.00, 17.00, 19.30, 00.25 «Новости».
07.05, 08.05 «Новости экономики».
07.10, 08.10, 18.15, 00.05 «Зона X».
09.10, 22.10 «След». Сериал.
10.55, 12.10, 18.35, 19.20 «Лабиринты». Сериал.
13.10 «Детский доктор».
13.40 «День в большом городе».
14.40, 15.25 «Клан ювелиров. Возмездие». Сериал.
15.15, 18.00 «Новости региона».
17.05 «Белорусское времечко».
21.00 «Панорама».
21.50 «Специальный репортаж».
23.45 «Сфера интересов».
00.45 «День спорта».

Беларусь 2

07.00 «Телеутро».
09.00, 19.40 «Тэлебарометр».
09.05, 19.45 «Слепая». Док.сериал.
10.05, 17.40 «Академия». Сериал.
12.05, 22.05 «Орел и решка. Кругосветка».
13.05 «Барышня-крестьянка».
14.10 «Битва салонов».
15.15, 23.05 «Анжелика». Сериал.
16.15, 00.05 «Ничего себе нюз».
16.20, 00.10 «Пин_код».

17.10 «Богиня шопинга».
20.50 «Обмен женами».
22.00 «Спортлото 6 из 49», «КЕНО».

Беларусь 3

07.00 «Дабаранака».
07.35, 12.20 «Беларуская кухня».
08.05, 12.00, 19.55 «Навіны культуры».
08.20, 12.15, 20.15 «Гэты дзень».
08.25, 17.40 «Галіна». Сериал.
15.15, 17.00 «Надзея Румянцава. Ва ўсім прашу вынаваць каханне...».
10.50, 15.55 «Па вуліцы камоду вадзілі». М/ф.
12.45 «Хата на хату».
13.40 «Славянскі базар». Анталогія.
14.30, 21.50 «Курская бітва. Час перамагаць».
15.10, 21.05 «Смяротная схватка». Серыял.
19.30 «Ваша лато», «Плячэрачка».
20.20 «Міхаас Пазнякоў. Слова пазта».
20.40 «Кальханка».
22.25 «Майстэрня. Гісторыя аднаго мастака».
22.55 «Свято далёкай зоркі». Памяці заслужанага дзеяча мастацтваў БССР Алёны Аладвай.

Беларусь 5

07.05 «Пит-стоп».
07.30 «Игры «на вырост»».
08.00 «Время футбола».
08.45, 15.00 Футбол.

10.40, 22.40 Настольный теннис.
12.45 Смешанные единоборства. UFC.
14.50 «Спорт-микс».
17.00 «Тренировочный день».
17.35 «Легенды мирового спорта».
18.05 «Спорт-кадр».
18.40 Футбол. ФК «Городея» – «Шахтер» (Солигорск). Прямая трансляция (в перерыве – «Спорт-центр»)».
20.40 Футбол. ФК «Ислочь» (Минский р-н) – «Луч» (Минск). Прямая трансляция (в перерыве – «Спорт-центр»)».

ОНТ

06.00, 06.30, 07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00, 11.00, 13.00, 16.00, 18.00, 20.30 «Наши новости».
06.10, 07.10, 08.10 «Наше утро».
09.10 «Контурь».
10.00 «Жить здорово!».
11.10 «Модный приговор».
12.25, 13.10 «Ликвидация». Сериал.
13.55 «Давай поженимся!».
14.55 «Мужское/Женское».
16.20 «Спортклуб».
16.55 «На самом деле».
18.20 «Удача в придачу!» с «Евроопт».
19.00 «Пусть говорят».
20.00 «Время».
21.10 «Практика». Сериал.
23.05 «Личные обстоятельства». Сериал.
01.00 «Ночные новости».

РТР-Беларусь

07.00 «Утро России».
11.00, 14.00, 17.00, 20.00 «Вести».
11.35, 20.40 «Сиделка». Сериал.
13.50, 16.50, 19.50, 23.00 «Новости – Беларусь».
14.35 «О самом главном».
15.45 «60 минут».
17.35 «Судьба человека».
18.45 «Андрей Малахов. Прямой эфир».
22.30, 23.10 «Склифосовский». Сериал.
00.25 «Вечер».

НТВ-Беларусь

05.55 «Астропрогноз».
06.00, 07.00, 08.00, 10.00, 13.00, 16.00, 19.00 «Сегодня».
06.10, 07.10 «Деловое утро НТВ».
09.10 «Контурь».
10.00 «Жить здорово!».
11.10 «Модный приговор».
12.25, 13.10 «Ликвидация». Сериал.
13.55 «Давай поженимся!».
14.55 «Мужское/Женское».
16.20 «Спортклуб».
16.55 «На самом деле».
18.20 «Удача в придачу!» с «Евроопт».
19.00 «Пусть говорят».
20.00 «Время».
21.10 «Практика». Сериал.
23.05 «Личные обстоятельства». Сериал.
01.00 «Ночные новости».

23.30 «Итоги дня».
00.00 «Свидетели». Сериал.

СТВ

06.00, 07.30, 10.30, 13.30, 16.30, 19.30, 22.30 «24 часа».
06.10, 17.25 «Минщина».
06.20, 07.45 «Утро. Студия хорошего настроения».
07.40, 20.10, 23.00 «СТВ-спорт».
09.00, 17.45 «Провинциалы». Сериал.
10.40, 23.05 «Самые шокирующие гипотезы».
11.20 «Следаки».
11.45 «Департамент». Сериал.
13.50, 20.15 «Боец. Рождение легенды». Сериал.
15.35 «Пища богов».
16.50 «Центральный регион».
17.35 «Водить по-русски».
20.00 «Столичные подробности».
22.00 «Смотреть всем!».
23.50 «Автопанорама».
00.10 «Загадки человечества».
01.00 «Команда Че». Сериал.

Мир

06.00, 05.20 «Оса». Сериал.
07.20, 08.05, 10.05, 13.15 «Однолюбь». Сериал.
08.00, 10.00, 13.00, 16.00, 19.00, 00.00 «Новости».
14.00, 04.25 «Дела семейные. Битва

за будущее».
15.00 «Дела семейные. Новые истории».
16.15, 01.05 «Игра в кино».
17.10, 18.05, 02.30, 03.25 «Возвращение Мухтара-2». Сериал.
19.20 «Джамайка». Сериал.
23.00, 00.10 «Бумеранг». Х/ф.
02.00 «Другой мир».

Россия Культура

06.30, 07.00, 07.30, 08.00, 10.00, 15.00, 19.30, 23.40 «Новости культуры».
06.35 «Легенды мирового кино».
07.05 «Пешком...».
07.35, 20.05 «Правила жизни».
08.05, 22.20 «Пустая корона: война Алой и Белой розы. Генрих VI». Сериал.
09.00 «Иностранное дело».
09.40, 19.45 «Главная роль».
10.15, 17.45 «Наблюдатель».
11.10, 00.40 «Евгений Мартынов. Лебединая верность». Фильм-концерт.
12.00 «Гений».
12.35, 02.35 «Мировые сокровища».
12.55 «Сати. Нескучная классика...».
13.35 «Непреодолящее наследие «Хаббл»».
14.30, 23.10 «Асмолов. Психология перемен».
15.10, 01.30 «На юбилейном фестивале Юрия Башмета».
16.15 «Пятное измерение».
16.45 «2 Верник 2».
17.35 «Вильгельм Рентген».

18.45 «Балерина – Весна». Юбилей Ирины Колпаковой.
20.30 «Спокойной ночи, малыши!».
20.45 «Ступени цивилизации».
21.35 «Искусственный отбор».
00.00 «Тем временем».

Белсат

07.00, 08.30, 13.50, 15.20, 19.50, 21.25, 23.40, 01.10 «Студыя «Белсат»».
08.05, 14.55, 21.00, 00.45 «Абэктўй».
08.50, 15.40 «Загадкі беларускай гісторыі»: «Свіслацкая гімназія – нерасійская вучэльня ў Расійскай імперыі».
09.05, 16.00 «Асабісты капітал».
09.25 «Час гонару». Сериал.
10.15, 18.05 «Людскія справы»: «Адаптацыя пасля туры»».
10.50, 17.10 «Эксперт».
11.10 «Гарнастай». М/ф.
12.45 «Даты праўды: 03.07.1944. Вызваленне Мінска».
13.05 «Сенсацый XX стагоддзя». Сериал.
16.20 «Кожны з нас»: «Беларускамоўныя сады».
17.35 «Belsat Music LIVE».
18.35, 01.30 «Беларускі свет».
19.00 «Прыват»: «Прыручыць – за цацку ці за сярба лічыць?».
19.30 «Вось так».
21.40 «Лютэр». Сериал.
22.40 «Мабільная рэвалюцыя». Д/ф.

СРЕДА, 23 МАЯ

Беларусь 1

06.00, 07.20, 08.15 «Доброе утро, Беларусь».
07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 13.00, 15.00, 17.00, 19.00, 00.25 «Новости».
07.05, 08.05 «Новости экономики».
07.10, 08.10, 18.15, 00.05 «Зона X. Криминальные новости».
09.10, 22.10 «След». Сериал.
10.50, 12.10, 18.35, 19.20 «Лабиринты». Сериал.
13.10 «Детский доктор».
13.40 «День в большом городе».
14.40, 15.25 «Клан ювелиров. Возмездие». Сериал.
15.15, 18.00 «Новости региона».
17.05 «Белорусское времечко».
21.00 «Панорама».
21.50 «Актуальное интервью».
23.45 «Сфера интересов».
00.45 «День спорта».

Беларусь 2

07.00 «Телеутро».
09.00, 19.40 «Тэлебарометр».
09.05, 19.45 «Слепая». Док.сериал.
10.05, 17.35 «Академия». Сериал.
12.10, 22.05 «Орел и решка. Кругосветка».
13.05 «Барышня-крестьянка».
14.15 «Битва салонов».
15.15, 23.05 «Анжелика». Сериал.
16.15, 00.00 «Ничего себе нюз».

16.20, 00.05 «Пин_код».
17.10 «Богиня шопинга».
20.50 «Обмен женами».
22.00 «Спортлото 5 из 36», «КЕНО».

Беларусь 3

07.00 «Дабаранака».
07.35, 12.20, 20.10 «Беларуская кухня».
08.05, 12.00, 19.55 «Навіны культуры».
08.20, 12.15 «Гэты дзень».
08.25, 18.35 «Галіна». Сериал.
09.20, 17.55 «Нона Мардзюкова. «Как на свете без любви прожить...»». Д/ф.
10.00 «Музеі Беларусі».
10.25 «Міхаас Пазнякоў. Слова пазта».
10.40, 16.35 «Надзвычайнае здарэнне». М/ф.
12.45 «Хата на хату».
13.40 «Славянскі базар у Віцебску – 2014».
15.10, 21.50 «Курская бітва. Час перамагаць».

15.50, 21.05 «Смяротная схватка». Серыял.
19.30 «Камертон». Народная артыстка Беларусі Ніна Шарубіна.
20.40 «Кальханка».
22.30 «Майстэрня. Гісторыя аднаго мастака».
22.55 «Свято далёкай зоркі». Памяці мастакі, заслужанага дзеяча мастацтваў Беларусі Ніналь Шысаня.

Беларусь 5

07.05, 22.45 Футбол.
08.55 «Спорт-кадр».

09.25 «Легенды мирового спорта».
09.55 Настольный теннис.
11.40 «Козел про футбол».
12.00 Теннис. Турнир WTA. Страсбург. Прямая трансляция.
15.55 Волейбол. Золотая Евролига. Женщины. Беларусь–Словакия. Прямая трансляция.
17.55 «На пути к чемпионату мира – 2018».
18.25 «Слэм-данк».
18.55 Гандбол. БГК им.Мешкова–«СКА-Минск» (в перерыве – «Спорт-центр»)».
20.35 «Спорт-центр».
20.45 Волейбол. Серебряная Евролига. Мужчины. Беларусь–Хорват

ПЯТНИЦА, 25 МАЯ

Беларусь 1

06.00, 07.20, 08.15 «Доброе утро, Беларусь».
07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 13.00, 15.00, 17.00, 19.00, 01.10 «Новости».
07.05, 08.05 «Новости экономики».
07.10, 08.10, 18.15 «Зона Х».
09.10 «След». Сериал.
10.55, 12.10, 18.45, 19.20 «Благие намерения». Сериал.
13.10 «Детский доктор».
13.40 «День в большом городе».
14.40, 15.25, 17.05 «Ермоловы». Сериал.
15.15, 18.00 «Новости региона».
21.00 «Панорама».
21.50 «Женщина в беде-3». Сериал.
01.25 «День спорта».

Беларусь 2

07.00 «Телеутро».
09.00, 19.40 «Тэлебарометр».
09.05, 19.45 «Слепая». Док.сериал.
10.05, 17.40 «Академия». Сериал.
12.05 «Орел и решка. Кругосветка».
13.05 «Баришня-крестьянка».
14.15, 20.55 «Человек-невидимка».
15.15 «Ангелика». Сериал.
16.15, 00.05 «Ничего себе ньюз».
16.20, 00.10 «Пин_код».
17.10 «Богиня шопинга».
22.00 «Спортлото 5 из 36», «КЕНО».
22.05 «Битва экстрасенсов. 16-й сезон».

Беларусь 3

07.00 «Добраранак».
07.35 «Беларуская кухня».
08.05, 12.00, 17.00, 20.10 «Навіны культуры».
08.25, 12.20, 17.20, 20.30 «Гэты дзень».

08.30, 19.20 «85-ы сезон».
09.20 «Царская нявеста».
11.35, 12.25, 14.35, 16.35, 18.50 «Камертон».
12.50 «Спартак».
15.05 «Радзіваўскі баль».
17.25 «Вітаўт».
20.40 «Калыханка».
21.05 Святочны канцэрт з удзелам зорак опернага і балетнага мастацтва, прысвечаны 85-годдзю Нацыянальнага акадэмічнага Вялікага тэатра оперы і балета Рэспублікі Беларусь.
23.05 «Час кіно».

Беларусь 5

07.00 Тенніс.
09.35 «Овертайм».
10.05 «Мир английской премьер-лиги».
10.40 «Кикнадзе. Мнение».
11.10 Волейбол.
12.55 Художественная гимнастика.
15.00 Тенніс. Турнір WTA. Страсбург. ½ фінала. Прямая трансляцыя.
19.05, 22.25 «Спорт-центр».
19.15 «Хоккей для всех».
19.45 «Легенды мирового спорта».
20.15 Смешанные единоборства. UFC.
22.35 Муай-тай. К-1. Международный турнир. Минск.

ОНТ

06.00, 06.30, 07.00, 07.30, 08.00, 08.30, 09.00, 11.00, 13.00, 16.00, 18.00, 20.30 «Наши новости».
06.10, 07.10, 08.10 «Наше утро».
09.10 «Людмила Касаткина. Укротительница».
10.00 «Жить здорово!».
11.10 «Модный приговор».
12.25, 13.10 «Ликвидация». Сериал.

13.55 «Давай поженимся!».
14.55 «Мужское/Женское».
16.20 «Курьер». Х/ф.
18.20 «Контрольная закупка».
18.55, 21.10 «Удача в придачу!» с «Евроопт». Дневник.
19.00 «Поле чудес».
20.00 «Время».
21.15 «Три аккорда».
23.05 «Что? Где? Когда?» в Беларуси». Летняя серия игр.
00.10 «Ночные новости».

РТР-Беларусь

07.00 «Утро России».
11.00, 14.00, 17.00, 20.00 «Вести».
11.35 «Сиделка». Сериал.
13.50, 16.50, 19.50, 23.00 «Новости – Беларусь».
14.35 «О самом главном».
15.45 «60 минут».
17.35 «Судьба человека».
18.45 «Андрей Малахов. Прямой эфир».
20.40 «Юморины».
23.10 «Склифосовский». Сериал.
00.50 «Плохая соседка». Х/ф.

НТВ-Беларусь

05.55 «Астропрогноз».
06.00, 07.00, 08.00, 10.00, 13.00, 16.00, 19.00 «Сегодня».
06.10, 07.10 «Деловое утро НТВ».
07.50, 08.10 «Мухтар. Новый след». Сериал.
08.50 «Супруги». Сериал.
09.40, 23.10 «ЧП.бу».
10.20 «Алиби на двоих». Сериал.
12.05 «Суд присяжных».
13.25, 18.25 «Обзор. Чрезвычайное происшествие».
14.05 «Лесники». Сериал.
16.35 «Посольство». Сериал.
17.20 «ДНК».
19.45 «Морские дьяволы. Смерть». Х/ф.

СТВ

06.00, 07.30, 10.30, 13.30, 16.30, 19.30, 22.30 «24 часа».
06.10, 17.25 «Минщина».
06.20, 07.45 «Утро. Студия хорошего настроения».
07.40, 20.10, 23.00 «СТВ-спорт».
09.00 Специальный репортаж СТВ.
09.20, 10.40 «Провинциальны». Сериал.
11.25 «Самые шокирующие гипотезы».
12.20 «Автопанорама».
12.40, 23.05 «Документальный спецпроект».
13.50 «Боец. Рождение легенды». Сериал.
15.35 «Пища богов».
16.50 «Добро пожаловать!».
17.10 «Дальние родственники».
17.35 «Водить по-русски».
18.00 «Как устроена Вселенная».
20.00 «Столичные подробности».
20.15 «Неудержимые». Х/ф.
21.55 «Смотреть всем!».
00.35 «Группа Linkin Park: концерт в г.Милтон-Кинс».

Мир

06.00 «Оса». Сериал.
06.15, 08.05, 10.05, 13.15 «Джамайка». Сериал.
08.00, 10.00, 13.00, 16.00, 19.00 «Новости».
14.00 «Дела семейные. Битва за будущее».
15.00 «Дела семейные. Новые истории».
16.15, 19.20 «Контуженный, или Уроки плавания вольным стилем». Сериал.
20.35 «Камень». Х/ф.
22.25 «Мэри Поппинс, до свиданья».

ния». Х/ф.
01.10 «Держись, шуобиз!».
01.40 «Достучаться до звезд».
02.15 «Игра в кино».
03.10 «Как в ресторане».
03.40 «Моя любовь». Х/ф.
05.05 Мультфильмы.

Россия Культура

06.30, 07.00, 07.30, 08.00, 10.00, 15.00, 19.30, 23.15 «Новости культуры».
06.35 «Легенды мирового кино».
07.05 «Пешком...».
07.35 «Правила жизни».
08.05 «Пустая корона: война Алой и Белой розы. Ричард III». Сериал.
08.55 «Иностранное дело».
09.40 «Главная роль».
10.20 «Близнецы». Х/ф.
11.55 «Мировые сокровища».
12.15 «Балерина – Весна». Юбилей Ирины Колпаковой.
12.55 «Энигма. Риккардо Шайи».
13.35 «Земля через тысячу лет».
14.30 «Асмолов. Психология перемены».
15.10 «Тосканини. Своими словами».
16.25 «Письма из провинции».
16.50 «Дело №. Антон Деникин. Генерал-доброволец».
17.25 «Билет в Большой».
18.05 «Дядюшкин сон». Х/ф.
19.45 «Смеконостальгия».
20.15 «Линия жизни».
21.10 «Почтаillon всегда звонит дважды». Х/ф.
23.35 «2 Верник 2».
00.25 «Саамская кровь». Х/ф.
02.25 Мультфильмы для взрослых.

Белсат

07.00, 08.30, 12.55, 14.25, 19.50, 00.05 «Студия «Белсат».

08.05, 14.00, 21.00, 01.10 «Аб'екты».
08.50, 14.45 «12 тыдняў цішыні».
Д/ф.
09.10, 15.10 «Людскія справы».
09.40 «Час гонару». Сериал.
10.30 «Сенсацы ХХ стагоддзя».

Сериал.
11.15, 16.25 «Левасуддзе».
Сериал.
12.05, 17.10 «Грозны. Чачанскі тыгр».
Пудіна, Д/ф.
15.40 «Невядомая Беларусь».
«Освальд. Мінская містэрыя». Д/ф.

18.05 «Вяскоўцы».
18.30 «Маю права».
18.55 «Рэпарт».
19.30 «Вось так».
21.25, 01.35 «ПраСвет».
22.05 «Джындабайн».
М/ф.

ВАНДРОЎКА

Пілігрымка.by запрашае вас наведаць Хрысціянскую Мальту!
Запрашаем у паломніцкае падарожжа ў Хрысціянскую Мальту з адпачынкам на Міжземным моры!

Прапануем вам далучыцца да казачнага падарожжа на выспу Апостала Паўла – Мальту. Вы зможаце не толькі адпачыць на моры, але і атрымаць унікальную магчымасць пазнаёміцца з культурай, першыя прыкметы зараджэння якой сыходзяць далёка на 7000 год назад. Маленькія вулачкі выспы прымушаюць адчуць сябе ў музеі пад адкрытым небам. Сталіца Мальты – Валета – настолькі прыгожая, што цэлы горад уключаны ў Спіс Сусветнай спадчыны ЮНЕСКА. Былая сталіца Мальты Мідзіна – гэта сярэднявечны ўмацаваны горад з мноствам гістарычных мясцін і помнікаў.

Праграма пілігрымкі на Мальце прадугледжвае штодзённы адпачынак на моры. Падчас пілігрымкі вам гарантаваны добрая кампанія, суправаджэнне групы высокаадукаванымі гідам, а таксама цудоўныя ўражанні.

Дата: 2–11 чэрвеня 2018 года.

Кошт паездкі – 1900 рублёў-Гарачая прапанова!!! НОВЫ КОШТ – 1575 рублёў.

Запрашаем у ваша найлепшае падарожжа з Пілігрымка.by!
Разам з намі вы можаце наведаць Грузію, Іспанію, Францыю і нават Мексіку!

З праграмамі пілігрымак вы можаце азнаёміцца на нашым сайце: www.piligrumka.by.

Каб узяць удзел у паломніцтве, патэлефануйце нам:
Velcom (29) 66-35-110, MTC (33) 35-35-110.

Даведка пра арганізатараў тура

Рымска-каталіцкая парафія Св. Язафата Кунцвіча ў г.Расоны з'яўляецца афіцыйным арганізатарам паломніцкіх аўтобусных тураў па святых месцах Еўропы і авіятураў у Грузію, на Мальту і ў Ізраіль, на Святую зямлю. Дэсцігадоў досвед працы ў арганізацыі пілігрымак. Сваіх прадаўцаў мае ў Мінску, Віцебску, Польшу і іншых гарадах Беларусі. Каардынатар пілігрымак – ксёндз Вячаслаў Барок. Арганізатары пілігрымак не маюць камерцыйных мэт. Прыход Святога Язафата Кунцвіча Віцебскай Епархіі Рымска-каталіцкай царквы ў РБ. УНП 300807447.

СУББОТА, 26 МАЯ

Беларусь 1

06.25 «Існасць».
06.55 «Женщина в беде-3». Сериал.
08.25 «Кулинарная дипломатия».
09.00, 12.00, 15.00 «Новости».
09.10 «Зона Х. Итоги недели».
09.45 «Здоровье».
10.40 «Трансформация».
11.20 «Дача».
12.10 «50 рецептов первого».
12.50 «Байки Митяя». Сериал.
13.30 «Три тополя на Плющихе». Х/ф.
15.15 «Краина».
15.45, 23.45 «Папаши». Сериал.
17.00 «Выйти замуж любой ценой». Сериал.
21.00 «Панорама».
21.45 «Трое в лифте, не считая собаки». Х/ф.
23.35 «День спорта».

Беларусь 2

07.00 «Фиксики».
07.35 «Как выйти замуж за короля». Х/ф.
08.50, 21.55 «Тэлебарометр».
08.55 «Камень, ножницы, бумага».
09.30, 00.10 «Орел и решка. Кругосветка».

10.30 «Битва салонов».
11.30 «Динозавр». Мультфильм.
12.50 «Давайте потанцуем». Х/ф.
14.40 «Копейка в копейку».
15.15 «Семья 3D».
15.45 «Обмен женами».
17.00 «Семейка Тененбаум». Х/ф.
18.55 «Талантливый мистер Рипли». Х/ф.
21.15 «Сыграй меня, если можешь».
22.00 «Спортлото 6 из 49», «КЕНО».
22.05 «Железный человек-2». Х/ф.

Беларусь 3

07.35 «Сила веры».
08.00, 13.40, 20.15 «Навіны культуры».
08.15, 14.00, 20.30 «Гэты дзень».
08.20 Мультфильмы.
08.40 «Стрелавы». Сериал.
10.00 «Беларуская кухня».
10.25 «Беларусь як песня».
10.55 «Размаўляем па-беларуску».
11.25 «Сабака на сене». М/ф.
14.05 «Навукамания».
14.30 «Песни майей души».
15.30 «Легенды кино».
16.10 «Выкрасці Бельмандо». М/ф.

18.00 «Дзяржаўная граніца». Сериал.
20.40 «Калыханка».
21.05 «Зямля Саннікава». М/ф.
22.35 «Суседзі». М/ф.
23.40 «Фильмы Валерыя Панамарова». Д/ф.

Беларусь 5

07.10 Тенніс.
09.40 Муай-тай.
11.45 «На пути к чемпионату мира – 2018».
12.15 «Большой спорт».
13.00 Гребля на байдарках и каноэ. Этап Кубка мира. Дуйсбург.
14.50 «Кикнадзе. Мнение».
15.20 «Хоккей для всех».
15.55, 18.55 Волейбол. Золотая Евролига.
17.55, 20.55 «Спорт-центр».
18.10 «Тренировочный день».
18.45 «Спорт-микс».
21.10 Футбол. Лига чемпионов УЕФА. Финал. «Реал» (Испания) – «Ливерпуль» (Англия) (в перерыве – «Спорт-центр»)». Сериал.
00.10 Легкая атлетика. Бриллиантовая лига. Юджин. Прямая трансляция.

07.00, 09.00, 16.00 «Наши новости».
07.10 «Умницы и умники».
08.00 «Здоровье».
09.10 «Смешарики. Новые приключения».
09.30 «Клара Лучко. Цыганское счастье».
10.35 «Теория заговора».
11.30 «Идеальный ремонт».
12.30 «Андрей Краско. Непожокий на артиста».
13.35 «Турецкий гамбит». Сериал.
16.20 «Легенды о Круге». Сериал.
20.00 «Наши новости. Субботний выпуск».
20.45 «Метеогид».
21.00 «Удача в придачу!» с «Евроопт». Дневник.
21.05 «Сегодня вечером».
23.40 «Частный детектив, или Операция «Кооперация». Х/ф.

РТР-Беларусь

07.00 «Комната смеха».
07.35 «Сыщик Самоваров». Сериал.
11.00, 20.00 «Вести».
11.20 «Живые истории».
12.10 «Пятёрно на одного».

13.00 «Наше дело».
13.15 «По секрету всему свету».
13.35 «Юмор! Юмор! Юмор!!!».
16.30 «Злая судьба». Х/ф.
19.55 «Погода на неделю».
20.55 «Привет, Андрей!».
22.40 «Через беды и печали». Сериал.

НТВ-Беларусь

06.20 «Астропрогноз».
06.25 «Час Волкова». Сериал.
08.00, 10.00, 16.00 «Сегодня».
08.20 «ЧП.бу».
08.55 «Врачебные тайны плюс».
09.00 «Я хочу это увидеть!».
10.25 «Главная дорога».
11.05 «Еда живая и мертвая».
12.05 «Квартирный вопрос».
13.15 «Поедем, поедим».
14.05 «Повушка». Х/ф.
16.25 «Следствие вели...».
17.15 «Секрет на миллион».
19.00 «Центральное телевидение».
20.00 «Ты супер!».
22.35 «Судья-2». Сериал.
00.15 «Ты не поверишь!».

СТВ

06.10 «Студенты-2». Сериал.
07.50 «Андрас».

Россия Культура

06.30 «Лето Господне».
07.05 «Обыкновенный человек». Х/ф.
08.40 Мультфильмы.
09.15 «Мифы Древней Греции».
09.45 «Обыкновенный концерт».
10.10 «Мы – грамотеи!».
10.50 «Свадьба». Х/ф.
11.55 «Что делать?».
12.45, 02.15 «Диалоги о животных».
13.25 «Эффект бабочки».
13.55 Концерт Хосе Каррераса и Венского симфонического оркестра в Шенбрунском дворце.
14.50 «Трамвай «Желание». Х/ф.
16.50 «Тени».
17.20 «Пешком...».
17.50 «Табор уходит в небо». Х/ф.
19.30 «Новости культуры».
20.10 «Романтика романса».
21.05 «Процальные гастроли». Х/ф.
22.15 «Архивные тайны».
22.45 «Шедевры мирового музыкального театра». «Хрустальный дворец». Балет.
23.35 «Мишень». Х/ф.

Белсат

07.00, 21.00, 00.00 «Аб'екты».
07.15 «ПраСвет».
07.50 «Пацую». Мультсериал.
08.00 «Дзёнік Флёрк».
Мультсериал.
08.40 «Ранча «Піковая сямёрка». Сериал.
09.05 «Вялікі шаўковы шлях». Сериал.
10.00 «Загадкі беларускай гісторыі: «Свіслацкая гімназія – нераскайская вучэльня ў Расійскай імперыі».

10.15 «Над Нёмнам».
10.35 «Зона «Свободы».
11.10 «Рэпарт».
11.40 «Вяскоўцы».
12.10 «Прываты: «Прыручыць – за цацку ці за сябра лічыць?»».
13.25 «Людскія справы».
13.10, 01.05 Belsat Music LIVE.
13.40, 00.15 «Праведнікі».

Сериал.
13.45 «Адзін дзень з жыцця диктатора». Д/ф.
16.05 «Гамэр і Эдзі». М/ф.
17.45 «Вікінгі». Сериал.
18.35 «Кулінарны падарожжы Роберта Макловіча».
19.05 «Мова наоова».
19.25 «Эксперт».
19.50 «Трус па-берлінску». Д/ф.
20.30 «Невядомая Беларусь»: «У цемры». Д/ф.
21.15 «Студия «Белсат».
21.40 «Даты праўды: 1944–1957. Пасляваенны антысавецкі супраціў».
22.05 «Помста». М/ф.
01.35 «Сірыя, эскадрон Джыхаду». Д/ф.

Адрас рэдакцыі: 220030 Мінск, вул.Энгельса, 34а.
Прыёмная: тэл./факс (017) 328-68-71. Рэкламны адрэс (017) 328-66-09.
nvonlineinfo@gmail.com <http://www.nv-online.info>

Падпісныя індэксы:
63222 – для індыўідуальных падпісчыкаў, 632222 – для прадпрыемстваў і арганізацый.

Заснавальнік і галоўны рэдактар Іосіф Паўлавіч СЯРЭДЗІЧ

Пакопкі ў рэдакцыі няма магчымасці рэагаваньня і вяртаць нявыкарыстаныя матэрыялы, яны пакідае права ўсталяваць у пераписку за сабой. За інфармацыю, размешчаную ў рэкламных аб'явах, рэдакцыя не адказвае. Могуць друкавацца матэрыялы, у якіх пазіцыя аўтараў не падзяляецца газетай. Пасведчанне аб дзяржаўнай рэгістрацыі сроку масавай інфармацыі №947 ад 6 студзеня 2010 г. выдадзена

Міністэрствам інфармацыі Рэспублікі Беларусь (пасведчанне аб дзяржаўнай рэгістрацыі №224 ад 6 сакавіка 2000 г.). Надрукавана ў друкарні дзяржаўнага прадпрыемства «Выдавецтва «Беларускі Дом друку»» – ЛП №20330/106 ад 30.04.2004. Мінск, пр. Незалежнасці, 79. Падпісана ў друку 17.05.2018 у 17.00. Аб'ём 4 друку. аркушы. Тыраж 23 105 экз. Заказ № 1613.